

ALMANACH

Gymnázium pro zrakově postižené
a Střední odborná škola pro zrakově
postižené, Praha 5, Radlická 115

PRA	HA
PRA	GUE
PRA	GA
PRA	G

1956 - 2006

úvodem

Co bude za padesát let?

„Za padesát let mi bude sedmdesát a bude mě bolet každá kost v těle. Budu staříčkový pán, který se bude belhat ulicemi o berličce a každý mladý „spratek“ se mi bude smát. Doma mě čekají schody do desátého patra, ve kterém se nachází můj byteček s babičkou, která už na mě netrpělivě čeká, až se vrátím domů z procházky. Večer si lehneme do postele, navzájem si namažeme mastí proti revmatu a uložíme si zuby do skleničky...“

(Ze slohové práce Kamila Sczcerby)

Milý čtenáři,

naše speciální škola se narodila právě před 50 lety, v roce 1956. V roce, kdy ještě vůbec nebylo samozřejmé, aby se středoškolsky vzdělávali zrakově postižení, vznikla střední škola, která jim šanci dala.

V její padesátileté historii se měnily názvy, místa působení, zlepšovalo se a stále se zlepšuje její vybavení; zejména v poslední době se neuvěřitelným tempem zdokonalují kompenzační pomůcky...

Středoškolské vzdělání získalo od jejího zrodu téměř 500 studentů.

Pro člověka je 50 let pořádný kus života a možná, že naše první absolventy už nějaká ta kost v těle zlobí (pokud mu ji lékaři nevyměnili), ale my doufáme, že náš almanach představí školu v jejím jubilejním roce stále mladou a plnou života...

Redakce

Plastický obraz na titulní straně Almanachu vytvořili studenti naší školy

Obsah

HISTORIE ŠKOLY 4, 7

Stručně a jasně
O dějinách a názvech

BUTOVICE, NEBO JINONICE? 11

Kde vlastně jsme?

VZPOMÍNKY 12, 25, 32

Ředitelé
Pedagogové
Absolventi

SPORT 13

Kola, goalball, umělá stěna...

LITERÁRNÍ ČINNOST 15

Soutěžně i pro radost

VÝTVARNÁ DÍLNA 21

Není to zdaleka jen keramika

DIVADLO 24

Česky, in English, deutsch

ZAHRANIČNÍ KONTAKTY 27

Putování nejen po Evropě

MATURITNÍ PLES 30

Tenkrát jsme začali valčíkem

ZE ŠKOLNÍ KRONIKY 33

Nedávná historie v datech i obrazech

SEZNAMY 37

slovo ředitele

Milí čtenáři,

vstupujete na stránky almanachu vydaného k padesátému výročí školy. Otevírá se před Vámi půl století dlouhý příběh vzdělávací instituce mapovaný v několika rovinách.

Historii školy vytvářejí lidé, a protože finální metou středoškolského studia je úspěšné složení maturitní nebo závěrečné zkoušky, pak není příznačnější symbol ukončenosti v kontinuitě než seznam absolventů školy a jejich třídních učitelů, představující dlouhý a široký proud jmen, z nichž každé má část svého životního osudu zakódovánu v paměti školy.

Dalším aspektem charakteristickým pro trvání v čase jsou bezesporu proměny školy samotné. Vzhledem k tomu, že není účelem almanachu postihnout je v celé šíři, bylo snahou těch, kteří připravovali almanach, ukázat pestrost názvů a organizačních metamorfóz, které jsou do určité míry paradoxně vyjádřením kontinuální existence střední školy pro zrakově postižené.

V neposlední řadě jednotlivé momenty půlstoleté existence školy dokreslují příspěvky napsané těmi, kteří školu řídili, ve škole vyučovali či v ní studovali. Není to ucelený obraz, spíše jednotlivé střípky mozaiky, z nichž si čtenář sám může vytvořit představu o jednotlivých etapách vývoje školy i o lidech s ní spojených.

Cílem almanachu není jen připomenout půlstoletí existence školy, ale rovněž se zamyslet nad dosavadním vývojem, pochopit jeho smysl a dokázat ho využít jako jeden z předpokladů pro nalézání východisek optimálního vývoje školy, aby skutečně byla moderní školou s tradicí. I proto budou vítány vaše připomínky a názory, které můžete posílat elektronicky na e-mailovou adresu školy goa@goa.brailnet.cz nebo v písemné podobě na adresu Gymnázium pro ZP a SOŠ pro ZP, Radlická 115, 158 00 Praha 5.

Ivan Antov
ředitel školy

Našli jsme v kronikách

Možnost studovat na střední škole a poté své středoškolské vzdělání zakončit maturitou se zrakově handicapovaným studentům poprvé otevřela ve školním roce 1956/1957, kdy vznikla 11letá střední škola pro slabozraké.

Po padesáti letech, ve školním roce 2006/2007, je Gymnázium pro zrakově postižené a Střední odborná škola pro zrakově postižené speciální střední školou, která poskytuje tři studijní obory vzdělávání: Gymnázium, Obchodní akademii a Obchodní školu. Je vymezena jako organizace, která poskytuje střední vzdělání pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami.

V padesátileté historii školy se měnily názvy, místa působení i její struktura. Historie střední školy se všeobecným vzděláním začíná v roce 1956, střední ekonomicky zaměřené školy až v roce 1968 a společná historie obou typů škol v roce 1984. V roce 1991 je nově zřízena a připojena i obchodní škola.

I.

V roce 1956 vzniká **Mateřská a jedenáctiletá střední škola pro slabozraké** (8 let ZŠ + 3 roky SŠ) v Koperníkově ulici, Praha 2–Vinohrady. Byla umístěna v prostorách dosavadní Osmileté střední školy pro slabozraké (tehdejší základní škola) ve vilách čp. 6 a 12, dodatečně ještě v pavilonku v zahradě. V roce 1959 se uskutečnily první maturity.

V roce 1961, v rámci nové československé školské soustavy, se 11leté školy mění na 12leté, vzniká tříletá **Střední všeobecně vzdělávací škola pro mládež s vadami zraku*** (9 let ZŠ + 3 roky SŠ).

V roce 1968 byla znovu zaváděna čtyřletá gymnázia. V tomto roce byly otevřeny dvě třídy **Gymnasia pro mládež s vadami zraku** s humanitním zaměřením. Jeho název se v roce 1979 změnil na **Gymnázium pro zrakově postiženou mládež**.

Nová koncepce československého školství se snahou o praktické zaměření postihla v roce 1984 i gymnázia. V Gymnáziu pro zrakově postiženou mládež se ve 3. ročníku volila studijní zaměření, a to programování nebo kulturně výchovnou činnost.

V roce 1984 rozhodly školské úřady NVP o přemístění gymnázia do staré školní budovy v Michli.

---

* Součástí názvu školy je vždy i její adresa. Úplná znění názvů škol - viz „naše historie v kostce“.

Studenti byli ubytováni od roku 1956 do roku 1987 v Domovech mládeže v Praze 2, do roku 1980 odděleně děvčata (DM Francouzská 11) a chlapci (DM Masaryka 16), od roku 1980 společně (DM Masaryka 16).

II.

U zrodu ekonomické školy pro zrakově postiženou mládež stojí výrazná osobnost naší tyflopedagogiky, Miroslav Vosoba. Pod jeho vedením bylo v září 1968 zahájeno vyučování v 1. ročníku 2leté ekonomické školy pro mládež s vadami zraku v budově bývalého Klarova ústavu v Praze 4–Krči, ve které sídlila učňovská škola. Škola měla tříletou docházku, byla zaměřena na hospodářskou administrativu a byla elokovaným pracovištěm **Střední ekonomické školy** (dále SEŠ) v Praze 1, Dušní 7.

Původně byla škola určena pro mládež nevidomou a mládež se zbytky zraku, později byli přijímáni i slabozrací žáci. Ve školním roce 1972/73 došlo ke spojení 2. a 3. ročníku do jedné třídy, a to pro malý počet žáků. V období většího počtu žáků slovenské národnosti se v jedné z paralelních tříd vyučoval slovenský jazyk. V dalším období byli v paralelních třídách rozdělení zvlášť žáci nevidomí a žáci se zbytky zraku, zvlášť žáci slabozrací.

Mění se názvy školy: Od roku 1973 na **SEŠ pro mládež s vadami zraku**, která už má ředitelství v Krči, poté v roce 1979 na **Ekonomickou školu pro zrakově postiženou mládež**.

V roce 1981 byl otevřen 1. ročník pětiletého studia s maturitou **SEŠ pro zrakově postiženou mládež**. I absolventi tříletého studia mohli pokračovat dvouletým návazným studiem, které bylo zakončeno maturitní zkouškou. Od roku 1981 byly součástí učebního plánu i telekomunikační předměty, studenti mohli ve 3. ročníku vykonat zkoušku z telefonního provozu, čímž dosáhli kvalifikace telefonního manipulanta.

V roce 1984 je SEŠ přemístěna do Michle.

III.

Od roku 1984 působí ve společné budově v Praze 4, Michelské ulici čp. 12 dvě školy: Gymnázium pro zrakově postiženou mládež s ředitelstvím v Praze 2, Koperníkově ulici a SEŠ pro zrakově postiženou mládež s ředitelstvím v Praze 4–Krči.

Až v roce 1986 jsou obě školy spojeny učitelským sborem a společným vedením v jednu školu: **Gymnázium a SEŠ pro zrakově postiženou mládež**.

Ve školním roce 1988/89 se stává Domov mládeže v ulici Masaryka 16 školním internátem pro chlapce i děvčata.

V roce 1990 se mění název školy na **Gymnázium a Obchodní akademii pro zrakově postiženou mládež** a v roce 1991, kdy se rozrůstá o tříletou obchodní školu, na **Gymnázium pro zrakově postiženou mládež**,

Obchodní akademii pro zrakově postiženou mládež a Obchodní školu pro zrakově postiženou mládež. V obchodní škole se učí dle osnov dvouletého studia, studium je doplněno dvouletým telefonním kurzem, který se od té doby přestal vyučovat na obchodní akademii.

Školní rok 1992/93 byl zahájen v novém internátu rozestavěného areálu SOU Křížík v Praze 5-Jinonicích. Důvodem byl havarijní stav budovy v Michli. Provizorní stav skončil v lednu 1994, kdy byla výuka přenesena do dokončené budovy školy, a bylo tak završeno několikaleté úsilí o získání důstojnějších podmínek pro výuku zrakově postižených.

Období let 1982-1992 bylo obdobím spolupráce se školou při Jedličkově ústavu na Vyšehradě. Začínala individuální výukou nezařazeného absolventa základní školy, pokračovala výukou žáků studijního oboru TAP (technicko-administrativní práce), žáků gymnázia a končila vznikem samostatného Gymnázia pro tělesně postiženou mládež.

Ve školním roce 1993/94 se při přijímacích zkouškách poprvé projevil odliv studentů ze Slovenské republiky (leden 1993 – vznik SR).

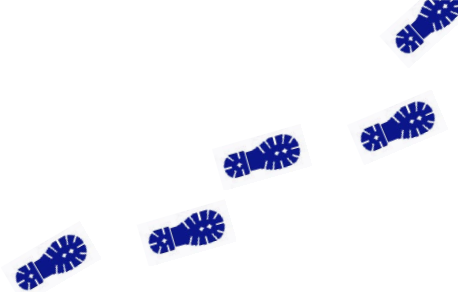
Ve školním roce 2005/2006 se stává obchodní škola pouze dvouletou školou.

30. 4. 2006 nabyla účinnost zatím poslední změna zřizovací listiny*. Nový název školy zní: **Gymnázium pro zrakově postižené a Střední odborná škola pro zrakově postižené** se studijními obory vzdělání: Gymnázium, Obchodní akademie, Obchodní škola.

---

* Od 1. 1. 1991 bylo zřizovatelem školy Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, škola získala právní subjektivitu jako rozpočtová organizace, v roce 1996 se změnila na příspěvkovou organizaci. Od 1. 1. 2001 je zřizovatelem školy Hlavní město Praha.

Koperníkova 12 Praha 2–Vinohrady

1956 Mateřská a jedenáctiletá střední škola pro slabozraké v Praze 12, Koperníkova 12

1961 Střední všeobecně vzdělávací škola pro mládež s vadami zraku v Praze 2, Koperníkova 12

1968 Gymnasium pro mládež s vadami zraku v Praze 2, Koperníkova 12

1979 Gymnázium pro zrakově postiženou mládež v Praze 2, Koperníkova 12

Budějovická 756/188 (Vídeňská 756/28) Praha 4–Krč

(bývalý Klarův ústav)

1968 Střední ekonomická škola v Praze 1, Dušní 7

1973 Střední ekonomická škola pro mládež s vadami zraku, Budějovická 756/188, Praha 4

1979 Ekonomická škola pro zrakově postiženou mládež v Praze 4, Vídeňská 756/28

1981 Střední ekonomická škola pro zrakově postiženou mládež v Praze 4, Vídeňská 756/28

Michelská 12/323 Praha 4–Michle

1984 Gymnázium pro zrakově postiženou mládež v Praze 2, Koperníkova 12

1984 Střední ekonomická škola pro zrakově postiženou mládež v Praze 4, Vídeňská 756/28

1986 Gymnázium a Střední ekonomická škola pro zrakově postiženou mládež v Praze 4, Michelská 12/323

1990 Gymnázium a Obchodní akademie pro zrakově postiženou mládež v Praze 4, Michelská 12/323

1991 Gymnázium pro zrakově postiženou mládež, Obchodní akademie pro zrakově postiženou mládež a Obchodní škola pro zrakově postiženou mládež v Praze 4, Michelská 12/323

Radlická 115 Praha 5–Jinonice

1992 Gymnázium pro zrakově postiženou mládež, Obchodní akademie pro zrakově postiženou mládež a Obchodní škola pro zrakově postiženou mládež v Praze 5, Radlická 115

2006 Gymnázium pro zrakově postižené a Střední odborná škola pro zrakově postižené, Praha 5, Radlická 115

Obor vzdělání: Gymnázium
Obchodní akademie
Obchodní škola

Opis.

Školský odbor rady ústředního národního výboru hlavního města Prahy
Praha 1 - Staré Město, nám. Dr. Vacka čis. 2. telefon 651-51-56.

Č.j. škol. 5752 z r. 1956 - zn. 51/2.

V Praze dne 16. července 1956.

Odbor pro školství a kulturu rady ONV v Praze 12

nám. Míru č. 20.
Praha 12-Vinohrady.

Věc: zřízení nové jedenáctiletky střed. školy.
K č.j. 38.883/1956-A/2 min. školství a kultury.
Vyřizuje: Vonavka - linka 265.

K vašemu návrhu ze dne 13. června 1956 po souhlase ministerstva školství a kultury ze dne 26. VI. 1956 č.j. 38.883/1956-A/2 a rady ÚNV ze dne 4. 7. 1956 zřizuje školský odbor rady ÚNV hl. m. Prahy s platností od 1. 9. 1956 novou jedenáctiletou střední školu pro slabozraké děti v Praze 12, Koperníkova ul. 12 /přeměnou osmileté střední školy pro slabozraké děti/ s jedním 9. postup. ročníkem ve škol. roce 1956/57.

Zajistěte, aby nová škola byla náležitě vybavena v tomto školním roce škol. a vyučov. pomůckami pro 11 leté střední školy podle minimál. inventáře /Věstník MŠ sešit 21-22 z t. 1953, zvl. příloha/. V případě, že nebudete mít dostatek finančních prostředků v rámci svého rozpočtu, předložet návrh na vybavení školy školskému odboru rady ÚNV hl. m. Prahy s vyčíslením částky a se žádostí o posílení vašeho rozpočtu k zajištění tohoto úkolu.

Vedoucí odboru:
Ant. Vančura, v. r.

Školský odbor rady ústředního národního výboru hlavního města Prahy.

Za správnost vyhotovení:
Čechová, v. r.

Zasíláme na vědomí

ředitelství mateř. a osmileté střed. školy

v Praze 12

Koperníkova 12

se žádostí o podání ~~návrhu~~ zprávy, kolik žáků bude navštěvovati novou jedenáctiletku, jaké předměty budete potřebovati /zda spec. pomůcky a pod.

Finančnímu odboru rady ONV Praha 12
s. Čadek, s. Foman

z d e .

věc: zřízení nové školy!

pedagogický sbor 1978

maturanti 1972

Naše „butovická“ škola v Jinonicích

Většina studentů, učitelů i návštěvníků naší školy přijíždí metrem do stanice Nové Butovice a odtud za 10 minut dojde pohodlnou chůzí do areálu škol v Jinonicích. Málokdo ví, že cestou od stanice metra překročil hranici mezi Novými Butovicemi a Jinonicemi, což potvrzuje úplná adresa školy:

Gymnázium pro zrakově postižené a Odborná škola pro zrakově postižené
Radlická 115
158 00 Praha 5–Jinonice

Zkrátka pro mnohé jsme a zůstaneme „butovická škola“. Ale v Jinonicích!

Přemístění školy do Jinonic v roce 1992 znamenalo přestěhování do nového areálu s internátem, kde máme za humny krásné Prokopské údolí.

Okolí školy se ale za čtrnáct let radikálně změnilo. Tytam jsou časy, kdy jsme od metra chodili po louce, kde na podzim stával cirkus a na jaře žlutě kvetly podběly, kolem opuštěné staré celnice zamířili k nové celnici obklopené kamióny a proplétali se mezi nimi cílovou rovinkou ke škole. Jednou přijely bagry, starou i novou celnici ukrájely a nastalo období plechových ohrad, měnících se stezek a různých nástrah pro nevidomé. Za ohradami postupně vyrostly administrativní budovy i obchodní centrum Galerie Butovice. V letošním školním roce po dlouhé době ustal v bezprostřední blízkosti školy stavební ruch a do školy nás vede bezpečná cesta.

I v areálu školy proběhla rekonstrukce fasád a přestavba internátu. Zcela výjimečnou se stala stavba zóny oddechu. Umělý pahorek osazený obrovskými kameny s potůčkem, jezírkem a dřevěným chodníkem se letos konečně zazelenal vysazenými porosty. Jeho součástí je i přírodní amfiteátr, který láká k příjemnému posezení a nabízí možnost uspořádat školní akce pod širým nebem.

Dávno, dávno již tomu...

Dávno, dávno již tomu, co jsem přišla jako zástupkyně ředitelky do Koperníkovy ulice, kde sídlilo Gymnázium pro zrakově postižené, jež bylo součástí komplexu škol pro zrakově postižené od tří let. V roce 1984 jsem byla jmenována ředitelkou. Na tu dobu nevzpomínám moc ráda, protože to byla doba změn, a s těmi souviselo velké množství práce. Sedmdesátá léta byla dobou populační exploze. V osmdesátých letech dorostly tyto ročníky do školního věku a prostory škol pro zrakově postižené byly nedostačující. Tehdejší Národní výbor hl. m. Prahy našel pro třídy gymnázia prostory v budově v Michelské ulici 12, Praha 4. Tam se gymnázium přestěhovalo a budovu začalo užívat společně s ekonomickou školou pro zrakově postižené, která se tam přestěhovala z Vídeňské ulice. Ředitelství ale bylo na původních školách, a tak jsme se na tomto detašovaném pracovišti neustále scházeli s panem ředitelem Malým a řešili problémy provozu obou škol. Budova neprošla před naším nastěhováním žádnou rekonstrukcí a problémy činilo hlavně její vytápění. Uvědomovali jsme si nevhodnost a náročnost takového dálkového řízení a opakovaně jsme žádali odbor školství o zřízení samostatného ředitelství. Toto se nám podařilo prosadit v roce 1986, a tak jsem o prázdninách agendu gymnázia předávala své nástupkyni. Rozdělení spisové agendy bylo časově velmi náročné. Od uvedeného roku existuje gymnázium a obchodní akademie jako svébytná organizační jednotka. Na co ráda vzpomínám, jsou kolegové a studenti. Učila jsem estetickou výchovu a na hodiny výuky jsem se vždy velmi těšila. Vždy jsem preferovala kontakt s lidmi před úmornou kancelářskou prací. Protože stále pracuji v oboru, s mnohými bývalými studenty jsem v kontaktu, někteří jsou i mými kolegy. Jsem ráda, že mohu sledovat jejich další životní osudy a některým třeba i pomoci.

Marie Schifferová

(ředitelka školy v letech 1984–1986)

Butovická anabáze

Často projíždím Michelskou, bydlím nedaleko. Samozřejmě se v jejím dolíku vždy poohlédnu po dnes elegantně přestavěné školní budově, kde nějaký čas měly své působiště i naše školy Gymnázium a Obchodní akademie pro zrakově postiženou mládež. Na světlech, která tam dodnes řídí dopravu, se vždy usměji. Zpravidla svítí červená, a tak musím zastavit. Postavení semaforu jsem zajišťoval já. Rozhodnutím ředitelky školy Evy Förstrové byl pořízen pro bezpečí našich žáků. Pro ně to bylo na této mimořádně rušné silnici, víceméně dálničního nájezdu, kritické místo. Chvat, se kterým spěchali po vyučování na tramvaj, se mohl mnohým stát osudný. Kdykoliv jsem viděl naše žáky, jak v kvapu přebíhají tuto dopravní tepnu, trnul jsem. Světla na přechodu měla případné nebezpečí omezit. Usměji se vzpomínám, ale především skutečnosti, že světla na tom místě dnes nemají žádný význam.

A dále. Kdykoliv jsem přišel za žáky do domova mládeže v ulici Jana Masaryka, obdivoval jsem jejich sportovní výkony, když na plácku mezi vychovatelnou a jídelnou zápolili s míčem, zpravidla přes volejbalovou síť, nataženou mezi dvěma stromy. A současně mi to bylo líto, uvědomoval jsem si, že by si zasloužili řádné sportoviště. Ne nadarmo jsem je jako pedagogický doprovod pravidelně doprovázel na sportovní hry a nemohl jsem si u mnohých nevšimnout jejich mimořádného sportovního talentu či u jiných opět úžasné houževnatosti a vytrvalosti, kdy na atletických dráhách zápolili do samého vyčerpání, až zvítězili! Závod dokončili. A mít řádné sportoviště, výsledky mohly být vynikající i u více žáků. A nejen u těch „notorických šampiónů“. Jistě na to vzpomínáte i vy, které mám na mysli. Ale starobylá vinohradská vila na stráni nad Vršovicemi prostory k řádnému sportování poskytnout nemohla. A to nepíši o jejím tehdejší stavu!

A v neposlední řadě mnozí naši žáci – právě nedávno jeden náš absolvent, úspěšný podnikatel v cestovním ruchu, majitel cestovní kanceláře, vidíte, Jendo, mi to opět připomněl – vzpomínají na naše výměnné zájezdy „do světa“, do NDR. Ostatně nejen žáci. I když naše pravidelné výjezdy poněkud ironizují, jistě i tato součást naší školní práce zanechala u řady žáků milé vzpomínky. Horší to již bylo s organizací těchto výměnných zájezdů. Zpravidla jsme bydleli v internátech družebních škol a němečtí partneři toto požadovali i od nás. Po osamostatnění gymnasia od základní školy jsme byli bez školního internátu a reciproční ubytování našich partnerů při jejich návštěvě Prahy naráželo vždy na řadu úskalí.

A mohl bych pokračovat!

Využil jsem tedy, jako ředitel našich škol, nabídku odboru školství Národního výboru hlavního města Prahy a po dlouhých rozpravách na

nejrůznějších úrovních s kolegy, učiteli, žáky i zástupci rodičů, ale i s kolegy ostatních tyflopedických zařízení a po usilovném zvažování všech pro a proti a právě na základě i výše zmíněných zkušeností a v neposlední řadě pod hrozbou rozbíhajících se majetkových restitucí jsem se rozhodl pro potřeby našich škol nabídku odboru školství NVP přijmout a přestěhovat školy do dostavovaného školního areálu podniku Křížík v Butovicích, který v důsledku všech politických a společenských změn zůstal nevyužit. Než jsem se rozhodl, školní prostory v Butovicích jsem mnohokrát navštívil. Uvědomoval jsem si, že se nám nabízí prostorné moderní zařízení, které nám poskytne vše to, co jsme v dřívějších školních prostorách postrádali. Pravda, dlouze jsem zvažoval problém „bačkorového komplexu“, a abych ho umocnil, požadoval jsem od investora, aby vybudoval zastřešený průchod od internátu k jídelně. Uvědomoval jsem si majetkoprávní otázky, když v zařízení bude působit několik uživatelů, ale na druhou stranu víc a víc se hovořilo o nezbytnosti sociální integrace našich žáků, takže jsem vítal přítomnost žáků i jiných typů škol. Navíc mi učarovala zezeň blízkého Prokopského údolí. Na kontrolních dnech v dostavovaném areálu stále lítaly miliony, ale i ty nám po jednáních radnice přiklepla. Jednalo se také i o vybudování bezpečné přístupové cesty od metra až ke škole, která měla vzdálenost školy od dopravy zkrátit a zjednodušit. Vzdálenost od města, to byla nejčastější námitka ze strany žáků. Nelze však nezmínit a nepoděkovat za odborné rady zástupcům SRPŠ, skutečných odborníků, kteří pořízení nového areálu podporovali.

Řízením osudu jsem však odešel od rozdělané práce a zde mi nezbyvá, než poděkovat paní ředitelce Evě Hadáčkové, že ji převzala, dokončila, a co víc, školu do Butovic přestěhovala.

Dlouho jsem si kladl otázku, zda bylo správné, že se škola přestěhovala, ale všechny mé pochybnosti rozptýlila jedna nevidomá žákyně z Klarova ústavu, které jsem jednou na Kačerově pomáhal do autobusu. Cestou jsme seděli vedle sebe. S nadšením mi líčila, jak jezdí do butovické obchodní akademie za kamarádkou ze základky a jak to tam mají nádherné. Jako přednosti plynně zmiňovala všechno to, co já v úvodu uvedl jako nedostatek našeho dřívějšího působiště.

Marek E. Světlík
(ředitel školy v letech 1990–1991)

Opravdu největší zážitek

Když jsem byla požádána, abych popsala nějaký zážitek ze své učitelско-ředitelské kariéry, nejdřív mě nenapadlo nic, pak zas všechno možné.

Nakonec jsem zjistila, že můj opravdu největší zážitek (lze-li nazvat zážitkem situaci, která trvala přes dva roky) vůbec není z pedagogické oblasti.

Když jsem v roce 1991 přímo po hlavě spadla do ředitelské funkce, připadla mi i povinnost přestěhovat školu ze zdravotně závadné budovy v Michli do budovy nové, která ale ještě nebyla hotová. Tak začalo ono více než dvouleté martyrium, kdy jsem se kromě vedení školy a internátu musela pohybovat v prostředí do té doby mně cizím a jednat (a někdy i bojovat) s lidmi zcela odlišné profese – se stavbaři. Stálo mě to mnoho nervů a bezesných nocí, ale vše dobře dopadlo a škola i internát byly v novém a já jsem se přitom i hodně naučila. Oddechla jsem si já i moji spolupracovníci, kteří mi po celou dobu byli oporou.

Postupně jsme pak vylepšovali i vybavení školy, zejména počítačovou techniku (o té jistě bude řeč jinde). I žáci měli čím dál víc a dokonalejších pomůcek a jejich podmínky ke studiu byly ve srovnání s jejich předchůdci z nedávné doby takřka ideální.

Po nějaké době jsem si začala uvědomovat (a myslím, že nejen já), že ti studenti, kteří před časem měli pouze Pichtův stroj a případně i magnetofon, měli nějak lepší vztah ke studiu a často i lepší výsledky než ti současní, ačkoliv museli vynakládat daleko větší úsilí.

A tak si kladu otázku, čeho by mohli dosáhnout dnešní žáci, kdyby ke svým dokonalým pomůckám přidali píli a snahu svých předchůdců?

Docházím k závěru, že materiální vybavení znamená mnoho, ale všechno rozhodně ne.

Eva Hadáčková

(ředitelka školy v letech 1991–2002)

Jak to vlastně všechno začalo?

Z historie počítačů na Gymnáziu pro mládež s vadami zraku

Ani se člověku nechce věřit, že už je to dvacet let, kdy se na gymnáziu pro zrakově postiženou mládež objevil první počítač. Přesto si na tento slavný okamžik živě vzpomínám. Tímto prvním počítačem byl SAPI, osmibitový počítač v ocelové skříni, která byla zabudována do speciálně upraveného kancelářského stolu. Jako monitor se používala černobílá televize značky Merkur, operační systém se nahrával z upraveného kazetového magnetofonu a tisklo se na jehličkové tiskárně. A co tento počítač vlastně uměl? Vzhledem k tomu, že programové vybavení bylo z dnešního pohledu zanedbatelné, používal se počítač pro výuku programování v jazyku Basic, a to jak v rámci matematiky, tak i předmětu základy odborné přípravy, který se v té době na gymnáziích vyučoval. Psal se rok 1986.

Jak postupoval vývoj počítačů, doplňovalo se a obměňovalo i počítačové vybavení našeho gymnázia. Pamatuji si i na velkou slávu, kdy jsme do školy koupili počítač ATARI 800, který se už dal řadit mezi osobní počítače – opravdu se dal postavit na stůl, měl vlastní monitor a operační systém se už nahrával z disketové mechaniky.

Další využívání počítačů bylo vlastně vázáno na prostorové možnosti naší školy. V Michli, kde škola až do roku 1992 sídlila, nebyl prostor pro zařízení počítačové učebny, a tak na první počítače, které už opravdu měly pevný disk s operačním systémem, jsme si museli počkat až do přestěhování školy do Nových Butovic.

V butovických prostorách nic nebránilo vybudování počítačové učebny, v níž byly v té době už úplně moderní počítače typu PC, známé „dvaosmšestky“. Tyto počítače byly zapojeny do novelovské sítě a pak už byl jen krůček k internetu, zpočátku samozřejmě pouze přes vytáčené telefonní připojení.

Ruku v ruce s rozvojem počítačové techniky se objevily i první kompenzační pomůcky, které umožňovaly studentům se zrakovým postižením s počítačem vůbec pracovat. K prvním, tehdy revolučním (z dnešního pohledu již historickým a někdy i zapomenutým) pomůckám patřila softwarová LUPA Martina Šmída a hlasový výstup KUK Jiřího Mojžíška. Obě pomůcky byly dílem českých

16.10. získala škola první a 30.10. druhý
počítač pro výuku programování v matematice
a odborných předmětech ZOPu.

Z kroniky školy, školní rok 1986/87

autorů. Přestože ve světě už byly programy jak pro zvětšování textu, tak pro jeho čtení hlasovým výstupem, jejich použití bylo vzhledem ke specifické české abecedě i výslovnosti problematické. Obrovským pokrokem byl i první braillovský řádek NAVIGATOR firmy Telesensory.

Dnes už se nad těmito prvními počítači i kompenzačními pomůckami usmíváme, už nestačí současným nárokům. Ale i dědeček automobil byl neuvěřitelným pokrokem. Tak i s počítači je to stejné – začalo to u „dědečků počítačů“, a není to vlastně ani tak dávno...

Wanda Gonzúrová
(učitelka školy v letech 1968–2002)

Vzpomínka na Vídeň

Když se v roce 1989 otevřely hranice, založili jsme my, pražští němčináři, zájmový spolek s cílem poznat, jak to dělají jinde a zkusit výuku jazyků u nás oživit jejich metodami a poznatky. Zúčastnila jsem se rok nato velice zajímavého týdne na pozvání vídeňského pedagogického institutu, kdy jsme navštívili celou řadu škol a různých institucí, od ministerstva školství až po vydavatelství učebnic. Vyhledala jsem tehdy příbuzně zaměřenou školu a podařilo se získat její vedení pro organizování výměnných zájezdů našich studentů. Šlo o institut pro vzdělávání zrakově postižených s internátem v centru Vídně, blízko Prátru.

Poprvé jsme tedy vyjeli se dvěma nejvyššími ročníky tehdejšího gymnázia a ekonomické školy v roce 1991, dnes jsou tehdejší studenti již čtyřicátníci. Jako pedagogický doprovod jely P. Michlová a L. Beranová. Bydleli jsme ve Vídni celý týden, naši hostitelé nám připravili bohatý program. Poznali jsme většinu pamětihodností města a nejbližšího okolí, velký dojem na nás udělalo vybavení odborné učebny pro techniku administrativy, tehdy u nás ještě neznámé hmatové řádky u psacích strojů a počítačů, možnost samostatné kontroly napsaného textu i pro nevidomé studenty, což jim umožňovalo zcela jiné praktické uplatnění. Také organizace života v internátu byla pro nás něčím zcela novým. Děti a studenti žili ve skupinách různého věkového složení v jednotlivých bytech a výchova k samostatnosti šla tak daleko, že si sami denně připravovali snídaně a studené večeře, jen na oběd chodili do školní jídelny. Vychovatel s nimi byl celých 24 hodin, měl v bytě svůj pokoj s postelí.

Pro naše studenty byl velice příjemný plavecký bazén přímo v budově, ve kterém směli trávit všechny volné večery. Byla to velice příjemná parta, rádi poznávali nové věci a z pobytu se opravdově těšili. Přesto pro nás bylo úsměvné, když vedení vídeňského institutu velice chválilo, jak máme disciplinované studenty, že tak ukázněnou návštěvu ještě nezažili. Netušili, že šlo také, a asi z velké části, o otázku výše kapesného, jinak by jistě i naši studenti rádi kromě bazénu poznávali i atmosféru místních hospod.

V dalším roce navštívili vídeňští přátelé a studenti naši školu, to jsem už ale pracovala v Jedličkově ústavu a přišla jsem je pouze soukromě pozdravit.

Pavla Michlová
(učitelka školy v letech 1986–1992)

*Zrcadlo vzpomínek jak drahé kovy ryzí
na srdci uzamčeny stále mám.
Až přátelé a lásky v propast zapomnění zmizí,
pak k prahům věčnosti se vydám zcela sám.*

Mozaika osobních vzpomínek dostává takový tvar celistvosti, jaký mu udílí selektivita paměti a subjektivní interpretace proběhlých událostí.

Na počátku bylo mnoho otazníků provokujících duši patnáctiletého chlapce, který se vypravil z rodného Slezska do hlavního města, aby si tam splnil sen o středoškolském vzdělání. V té době byl v podstatě celostátně dovršen politický proces konsolidace a normalizace. Temná, avšak poněkud děravá křídla totality již zastírala nebe – naštěstí nedokonale, takže stále ještě existovala místa, kam slunce svobody zasvitlo a vánek „ideologicky nevíтанých a nežádoucích myšlenek“ zavál, ba někdy i mocněji zadul. A tak díky toleranci tehdejšího pedagogického sboru gymnasia, na němž studoval, se brána vzdělání před zmiňovaným svobodomyšlným a v tomto směru poněkud lehkovážným hochem předčasně nezavřela a on se propracoval až k úspěšně složené maturitě. Někteří profesori si v ten den s ulehčením oddechli, že onen neopatrný a nerozvážný rebel nezpůsobil potíže ani škole ani sobě. Chlapec tedy dospěl a životními - mnohdy nelehkými - zkušenostmi snad i trochu zmoudřel. Postupně si pak plnil další sny o vzdělání, ale neustále s vděčností v srdci vzpomíná na to „své“ gymnasium, na své spolužáky i na ty, kteří tam tehdy vyučovali, a proti proudu let již minulých jim vzkazuje své DĚKUJI!

Zbyněk Galvas

(student školy v letech 1971 - 1975, dnes náš kolega)

PADESÁT LET IMPRESÍ

Patřím k těm, kteří spatřili světlo světa ve stejném roce, jako naše jubilantka – střední škola pro zrakově postižené. Tehdy jsem jistě netušil, že jednou budu mít za spolužáky a kamarády ty, kteří vnímají světlo světa jen částečně, nebo dokonce i ty, kteří světlo světa spatřit nemohli, a jejich životní kariéra začala proto jinak, například tím, že zaslechli zvuky světa nebo pocítili jeho doteky.

Po několika málo letech školní docházky tam u nás na vsi jsem zjistil, že nápisy na tabuli nebo drobnější tisk v knize náhle nepřečtu a ani své poznámky v sešitech již nerozluštím. Základní školu jsem nicméně dokončil integrovaně. Já jsem to ale netušil, neboť se tomu tak tehdy neříkalo.

Přiznávám, že jsem měl obavy při vstupu na gymnázium: Jací budou ti speciální studenti na speciální škole? Jestliže jsme si s někým tu a tam navzájem nesesedli, tak jsme prostě postáli. Většina byla, a věřím, že stále je, prima. Tedy nic až tak speciálního. Dokonce ani se zrakem to nebylo u mnohých tak špatné, což věcem nevadilo, ba naopak. Ani škola mě svou specifičností nezaskočila: Poté, co jsem požádal, zda-li bych se tu mohl naučit bodové písmo, mi bylo doporučeno, ať si sám někoho najdu, třeba mezi nevidomými spolužáky. Podobně byly řešeny problémy s prostorovou orientací nebo optickými pomůckami. V první polovině sedmdesátých let měly navrch prostě jiné priority. Aby mé vzpomínky nevyzněly tak škarohlídsky, musím říct, že ovzduší na gymnáziu bylo jinak velmi dobré. Styl výuky profesorů a menší počet studentů ve třídě přinášely své ovoce. I ti nejzarytější spáči si toho z hodin mohli odnášet poměrně dost. Byl dán velký prostor k vzájemnému porozumění mezi studenty a profesory. Neslo se tehdy školou, že Gymnázium pro zrakově postižené nemá tu úroveň, co ostatní. Nemohu potvrdit. Výsledky mnoha absolventů na dalších školách a v praktickém životě napovídají, že to byl dobrý základ. Jsou asi školy lepší, ale i horší. Věřím, že zmíněné negativní hodnocení je již minulostí.

Samostatnou kapitolou je internát, nebo-li domov mládeže. Vedl nás k opravdové samostatnosti. Kdo chtěl, mohl nabídnutou volnost využít k autodevastaci, kdo chtěl, mohl ji využít ke svému rozvoji. Stali jsme se návštěvníky mnoha koncertů a nejrůznějších klubů včetně pověstné studovny U Holanů.

Uvědomuji si, jak významné je pro další život člověka období středoškolského zrání: Ta intenzita přijímání informací, názorů a myšlenek, hledání vzorů a budování vlastních názorů.

Děkuji, že jsem měl možnost tuto dobu prožít na našem gymnáziu a že jsem tu potkal tak báječné profesory, na které nelze zapomenout. Mnohé

z toho, co jsem tu prožil, mohu uplatnit ve svém současném zaměstnání v obecně prospěšné společnosti Tyfloservis při rehabilitaci nevidomých a slabozrakých lidí.

Josef Cerha
(student školy v letech 1971–1975)

Brejlovec a já

Brejllil jsem na brejlovce
kde se vzal v mé aktovce?
To vám byla perná chvíle
sblížily nás ale brýle

On nosí mé proti slunci
já zas plním jeho funkci
Stočený jsem do klubíčka
proti slunci mhouřím víčka

Miroslav Michálek, 2004

Gymnázium v Koperníkovce

Toulal jsem se nedávno po Královských Vinohradech a zašel i do Koperníkovy ulice. Zjistil jsem, že před číslem 6 mají krasopisně vydlážděný chodník, dále novou kovanou bránu s elektronickým zabezpečením a kamerou, ale budova bývalého gymnázia pro mládež s vadami zraku, původně soukromá prvorepubliková vila, dnes rezidence movitých firem, stojí na svém místě vcelku beze změn. Při pohledu na známé průčelí s balkonem a ozdobnou balustrádou mě napadlo, že rutinně kritizovaný minulý režim osvědčil v případě této luxusní vily poměrně dobrý vkus i velkorysost, když se rozhodl věnovat ji obrejlíčkováným dětem. K tomu ještě přidal navrch rozlehlou, zajímavě členěnou zahradu a v ní v čísle 12 druhou, o něco skromnější budovu, stojící na hraně svahu Nuselského údolí. Tam byla základní škola a kanceláře vedení. Celý komplex působil dojmem horského sanatoria – asfaltové chodníky, ticho a konejšivá zeleň, nechyběl ani pavilonek, oční lékař, ošetrovna a oddělení sociální péče. To vše pro vzdělávání a rozvoj mládeže s vadami zraku. Tím se vysvětluje, proč jsem se já, ubohý student, při vstupu do areálu hned nevyděsil a celkem v klidu přijal svůj budoucí úděl. I pro moje rodiče to bylo nanejvýš slibné zjištění, vždyť konečně našli ústav, který se o jejich problémového potomka řádně postará. Sice si prý nejsou jisti, zdali je dobrý nápad vybavit mě silným optickým kukátkem, možná něco rozeberu nebo tak podobně, ale jinak prý chovají veškerou důvěru v proklamovaný způsob výuky i v systém zdravotní péče. S podobnou nadějí vzhlíželi k pražské instituci, v tehdejší federaci svého druhu jediné, i ostatní rodičové přivádějící sem vyjukané studentky i z nejvzdálenějších končin republiky. Seděli jsme pak v jedné třídě a s rozpaky koukali na sebe, abych volně ocitoval básníka, jak malé zvíře se dívává na jiné. Tady se otevírá rozsáhlejší pole pro líčení čtyřletého harcování jedné gymnaziální třídy od puberty ke zkoušce zralosti, spolužáky by to jistě nemálo zajímalo, ale pro ostatní absolventy by to mohlo být nezáživné a diskriminující. Proto se raději zaměřím na personální skupinu, kterou všichni vnímali na stejné úrovni a která se v čase proměňovala jen velmi nepatrně.

Vivant professores

Jana Bušková

Dobrotivá a trpělivá pedagožka, při zkoušení velice pozorná a přejná. Zvláště když zjistila, že student má sice o látce anung, ale drtí jej tréma, začala mu ze všech sil pomáhat, a každá věta doznívala dvojhlasně. Není tedy divu, že si pravidelně většina čtvrtého ročníku vybírala za volitelný maturitní předmět právě biologii.

Zvláštní znamení: ruměnc. Po nezáživné mineralogii, botanice a zoologii konečně přišla kýžená antropologie. Muselo tedy dojít i na velice delikátní záležitosti, nebylo vyhnutí, paní profesorka statečně potlačovala přirozený stud, ale obličej plál jako křídla batolce červeného.

František Bůžek (třídní)

Vždycky udýchaný a obklíčený starostmi o třídu jako zodpovědný táta. V němčině neúnavně opakoval slovíčka a fráze, dokud alespoň hrst pověstného hrachu nezůstala přilepená na zdi našich hlav. Při tělocviku vystupoval jako pravý sokol, přísně a rázně, ale ve studiu rozhlasu, kam nás občas brával na nahrávky ranních rozcviček, byl báječný. Nadšeně vyprávěl o sjezdovkách v „Inšbruku“, aniž si nechal zkalit radost naším vlažným zájmem, nebo nám na ulici představil nějakého reprezentanta, naprosto si nevšímaje oboustranných rozpaků.

Zvláštní znamení: Tykal nám a uměl číst mluvnická cvičení vzhůru nohama.

Eva Hadáčková

Matematika je přísná a přesná věda, což se nutně musí projevit i na každém jejím vyznavači. Paní profesorka Hadáčková proto přicházela na výuku s přesností atomových hodin, v naškrobeném plášti a s precizně ohraničenou rtěnkou. Její vystupování bylo strohé, výklad fundovaný a jadrný, v mém případě přesto beznadějně neúčinný. „Jste tady jen na stravu,“ konstatovala lakonicky, když mi psala další sardel.

Možná si i další kladou otázku, jakým zázrakem jsme nakonec přece jen zdolali tu logaritmickou osmitisícovku.

Zvláštní znamení: Uměla jedním tahem nakreslit perfektní kružnici, to už nebyl jenom kruh, ale přímo terč nebo cíl, kam mělo směřovat naše vědění, jenže... ale to bych se opakoval.

Josef Chyba

Svérázný starší pán v manšestrovém saku s pozoruhodnou minulostí letce RAF. Měli jsme ho na estetickou výchovu, ale on nás ničemu nevychoval, leda tomu, jak se pozná kýč. Pak ještě jakoby pro sebe vyprávěl o životě obrazů a jejich tvůrců. Ve třídě visely možná tři desítky

reprodukcí slavných děl, každý měl řádu času prohlédnout si je a získat pro život alespoň nejzákladnější znalost. Pakliže to neudělal, jeho chyba. A Josef Chyba se na něj jen soucitně podíval a skrze semknuté rty, kterými jako by neustále třimal pomyslnou dýmku, se unaveně otázel: „Tak tohle že je Snídaně v trávě od Maneta? No, tráva by tam nějaká byla, ale když už jsi netrefil autora, ty blbečku, tak si aspoň všimni toho žhnoucího slunce. To po ránu nebejvá, vid'?" Tohle je Nedělní odpoledne od Seurata.“

Zvláštní znamení: Nosil takzvanou přehazovačku. Jednou byl s námi v kině, a protože ho film nebavil, dal se do rozčesávání oné nádhery, domnívaje se, že ho studenti ústavu nevidí. V kombinaci s elegickým příběhem Den pro mou lásku to působilo tragikomicky.

Wanda Kyselová

Zmínil jsem se už o pavilonku. Od časů Marie Curie a jejích nebezpečných pokusů se na školách a univerzitách stalo dobrým zvykem, že se fyzikální a chemické laboratoře umísťují mimo hlavní budovu. Paní profesorka Kyselová se tak stala dobrovolným vyhnancem a my za ní museli putovat přes půlku zahrady. Z té samoty i prchavých chemických látek jí časem zeslábl hlas a zmodraly oči.

Zvláštní znamení: Jako jediná kouřila se studenty. V kabinetu!

Růžena Macibobová

Kdosi nám ve škole řekl, že jednou budeme litovat, co všechno jsme v mládí zanedbali. Měl pravdu. Avšak v případě latiny bych si k lítosti ještě pořádně nafackoval. Přitom stačilo jen maličko se přinutit, opravdu jen minimum minimorum. Vždyť mozek byl mladý a zbytek zařídila šarantní paní profesorka Macibobová, která uměla vyprávět o mytologii a reáliích stejně poutavě jako o zázraku 2. konjugace a plusquamperfektu. Ani známkování se neobešlo bez zářivého úsměvu a bylo lhostejno, jestli šlo o jedničku, nebo pětku.

Zvláštní znamení: Vynalezla princip „milostivé hodiny“. Každý může mít špatný den, musí to ale předem oznámit, aby nebyl zkoušen. Třikrát za pololetí. Dobrý nápad, říkám si dneska, hodilo by se to někdy v práci nebo v manželství.

Růžena Rališová

Dějepis a občanská nauka nepatří k exaktním vědám, a proto umožňují volnější výklad i polemiku. Také pracovní plášť nemusí být zářivě bílý jako u matematiky, může být třeba montérkově modrý, vždyť u mezinárodního dělnického hnutí je to přímo stylové a kromě toho se člověk nemusí bát o něco se otřít. Tím chci naznačit, že paní profesorce Rališové nechyběl zvláštní druh humoru a že se nesnažila se smrtelnou vážností přesvědčit nás o existenci jediné možné interpretace dějin. Nechávala nám prostor

k vyjádření vlastního názoru i ke spekulativním otázkám. Právě při takových diskusích se rodí samostatné kritické myšlení. A to je, jak paní Růžena s oblibou říkávala, dobré.

Zvláštní znamení: Při odchodu ze třídy otevřela dveře jen natolik, aby se mohla bokem pružně protáhnout a rychle zavřít. Snad aby z toho, co jsme si dnes soukromě řekli, proniklo na chodbu co nejméně.

Marek Světlík

Pod brejličkami svítily bystré oči typického intelektuála, germanisty a filologa. Mluvil rychle a s přízvukem rodilého Němce, ochutnáváje povystrčeným jazykem každé šťavnaté slovíčko. Neměl rád ospalost a stojatý vzduch, proto okamžitě po vstupu velel k vyvětrání. Vysloužil si tím vcelku nevinnou přezdívku Herr Větrák. Měl jsem jeho překlad Miky Valtariho Pád Cařihradu, dokonce byl i podepsaný, ale kamsi se mi ztratil. Škoda.

Zvláštní znamení: Dobře házel křídou, nosil vždy bezchybný oblek a kravatu.

Libuše Šmejkalová

Studenti spřátelené Etiopie tvrdili, že čeština je nejtěžší jazyk na světě. Já přišel z Horních Uher a říkal jsem to taky, ale paní profesorka Šmejkalová mi to nechtěla uznat. „Něco tak líného jsem jaktěživ neviděla!“ rozčilovala se často na vrub pravé příčiny mých neúspěchů. Nato vyvolala některou vzornější spolužačku, snad aby se jí ulevilo a aby studnice jazyka českého nezůstala zakalená. Jednou jsem na nástěnku, asi bylo nějaké výročí, nakreslil tank s praporem ZA MÍR. Překvapilo ji to a řekla, že přece jen něco ve mně bude, když umím tak pěkně namalovat symbol míru.

Zvláštní znamení: rezistence vůči stárnutí

Ester Špinarová

Impozantní učitelka hudební výchovy, která dokázala nemožné – z gymnaziálních klacků sestavila chlapecký pěvecký sbor. Chodívali jsme pak na schůze různých spolků a trápili lidi písněmi typu My jsme hoši pevné vůle jako dub ten staletý nebo Ó muziko, ctné umění, jež jsi božské obdaření. Mívala stále na rtech radostný úsměv, prozpěvovala si a na ulici naslouchala ptačím nápěvům. Když však na ni dolehl nějaký smutek, usedla ke křídlu a zadumaně improvizovala na teskné sefardské motivy.

Zvláštní znamení: Nosila důmyslně zapletený drdol. Zajímalo by mě, jak dlouhé byly ty lesklé havraní vlasy a co jim v mládí říkali nápadníci.

Takto jsem tedy v období 1975–1979 vnímal kmenovou desítku profesorského sboru. Ostatním nejmenovaným pedagogům se tímto

omlouvám, neměli jsme tolik společných kontaktů, abychom se mohli blíže poznat.

Vivat academia

A přece se ještě vrátím ke kantorům. Nahlížím na ně už z docela jiného úhlu, a to zejména proto, že dnes sám učím a tvrdě zakouším, jak náročné a nevděčné je to povolání. Ve světle svých poněkud karikovaných vzpomínek sám odhaduji, co si o mně asi myslí moji žáci, jakou přiléhavou přezdívkou mě počastovali a zda už objevili i chlup na mé dlani. Ne, nečekám vděčnost a pugety, ne, teď ještě ne. Později, snad už za deset patnáct let. Nebo až za pětadvacet, jak tomu bylo u mě, ale to pak se musí poklonit až k zemi. Já vím, teď jsem do svého psaní uronil kapku pathosu, ale stejně jsem vděčný. Všiml jsem si totiž, že drtivá většina absolventů gymnázia se v životě neztratila, mnozí si zvýšili vzdělání i kvalifikaci, našli slušné pracovní uplatnění, založili rodinu. Mnozí z nich pracují v paralelních zařízeních pro tělesně postižené a platí tam za erudovanou špičku. Tak přece to nebylo jen ospalé sanatorium, ta škola měla noblesu i úroveň. Zdali měla i po nás a má dodnes, to ať deklarují ti mladší, ale za shora popsané se hrdě podepisuji.

Ján Rakytko

(student školy v letech 1975 - 1979)

Vzpomínka na školu

Gymnázium pro zrakově postiženou mládež (jak se tehdy škola jmenovala) jsem navštěvoval v letech 1977 až 1981. I když uplynula již pěkná řádka let od okamžiku, kdy jsem složil maturitu a školu opustil, přesto mé vzpomínky na ni zůstávají v paměti i nadále. Určitě nelze zapomenout na profesory ani spolužáky, se kterými jsem prožil čtyři roky svého života. Jak už to bývá, člověk rychleji zapomíná to špatné, nepodstatné a nezajímavé, ale ty hezké a příjemné vzpomínky přetrvávají po dlouhý čas.

Až mnohem později jsem si uvědomil a pochopil, jaký skutečný význam má v životě kvalitní vzdělání a že to bylo právě toto gymnázium, kde jsem díky moudrosti a citlivému individuálnímu přístupu profesorů získal pro něj ty nejlepší základy. Dobře vím, že to pro mé pedagogy mnohdy nebyl úkol jednoduchý, protože jsem studiu nevěnoval takovou pozornost a péči, jakou by si oni určitě přáli.

Všem, kteří mě po dobu studia na této škole provázeli na cestě poznání, patří mé velké poděkování.

Pavel Ptáčník
(student školy v letech 1977 – 1981)

Pamětní esej

Vzpomínky. Vedle představ a prožitků nedílné, plnohodnotné a rovnocenné součásti lidského uvažování, lidské mysli. Jsou minulostí tam, kde představy jsou budoucností a prožitky přítomností.

Lidské vzpomínky v člověčí paměti, člověčí vzpomínky v lidské paměti. Každý člověk je má. Všichni je máme.

A protože jsou naše, člověčí, jsou stejné jako my sami. Jako my, lidé. Jsou rozličné, různé, všelijaké a – proměnlivé.

Jsou milé i nepříjemné, krásné i ošklivé. Jako všechny stránky lidského života, který pro nás uchovávají.

A jak už to u nás, lidí, bývá, umíme je milovat a umíme je i nenávidět.

Jako všechno ostatní, co na světě jen existuje.

Záleží čistě a pouze na nás, který postoj zvolíme.

Já sám osobně přináležím k té sortě lidí, která jednoznačně preferuje libé prožívání života, a tedy i vzpomínek.

A protože a jelikož nejsem nic jiného než obyčejný smrtelník a skrznaskrz prostý, nevýjimečný člověk, mám ve svém životě, ve svých vzpomínkách jednotlivá místa, etapy, epochy, na které se mi libě vzpomíná snáze, lépe a lehčeji, než je tomu u míst, etap a epoch jiných.

Jednou z těchto libě vzpomínaných „epoch“ mé již prožité části života je věk středoškolský.

Ne, nevzpomínám na „sladkých sedmnáct“, na to si dávám ještě dobrých dvacet let času. Radostí i starostí bylo tenkrát úplně stejně jako kdykoli jindy a epocha sama byla, samozřejmě, mnohem delší než mezičas dvou narozeninových oslav. Navíc mi bylo teprve patnáct.

Rád vzpomínám na to, co mne potkalo zrovna a právě o mé první „cestě na zkušenou“.

Co jsem zažil na „Gymnáziu a ekonomické škole pro zrakově postiženou mládež“ v Praze.

(Užit jeden z několika dobových názvů zařízení)

Jak už je v daném věku typické, život přinesl mnoho velkých novinek a změn takřka naráz.

Poprvé dlouhodobě mimo rodné město, poprvé dlouhodobě odkázán sám na sebe, poprvé dlouhodobě v milované zemské metropoli... Podobně „běžných“ novot jarého dospívání byla náhle celá řada.

Důležité už bylo, že všechny, bez výjimky, působily a účinkovaly ještě lépe, než od nich bylo tajně očekáváno.

Podmínky ubytování, požadavky a nároky školy, přístupnost běžného života vůkolní společnosti..., vše probíhalo i fungovalo lépe a snadněji, než doufaly všechny optimistické představy a předpoklady.

Bylo tu však něco skutečně obzvláště důležitého.

Něco velmi choulostivého a jedinečného.

Něco, co bylo skutečně poprvé, a žádný předpoklad tu nemohl být – a nebyl.

To něco byla parta.

Parta.

Skupina potkaných lidí.

Ten fenomén všech nastávajících životních kapitol, které u povinných činností, pobytů a úkonů utváří pouze a jedině lidské štěstí, nevyzpytatelná štěstěna, hráčská fortuna, náhoda.

A ta, v daném případě, štěstím neskrblila.

Spolubydlící, spolužáci, zodpovědní činitelé, ba i životem přinášené a přinesené okamžiky a s touto společností prožité události.

Vše zanechalo a podnes zanechává jen pozitivní a nejpozitivnější prožitky, dojmy, vzpomínky, zkušenosti.

Poprvé členem týmu, který byl tvořen jedinci podobnými a znalými.

Poprvé doopravdy opravdovým „jedním z nich“, a ne „ten odlišný, jiný, vyřazený“.

Nastávající dospívání se ohlásilo tím, že mne život prvně vpustil do sebe sama, a to mimo nejvlastnější rodinu.

Samozřejmě pravdou ovšem je, že život přinášel i ty neoddělitelné okamžiky, aspekty či náhledy, na které libě vzpomínat nelze. Těch však byla naprostá a úplná menšina.

Měl jsem štěstí.

Obyčejně jedinečné, jedinečně obyčejné, lidské štěstí.

Najednou jsem tu byl a poprvé někde s někým na něčem spoluúčinkoval.

S někým, kdo za to stál, a na něčem, co za něco stálo.

Kamarádi, úkol, učitelé, samostatnost...

Všeho hodně, všeho dost, ničeho moc najednou.

Krása dobře zvládnutého „kroku číslo jedna“, kde ještě byla, ale už se nepodobízela, užitečná, potřebná, šikovná opora.

A jak už to v takových životních okamžicích lidé obvykle vnímají a prožívají, zdánlivě nedohledný konec byl najednou tu a život šel dál.

Někdy prožívaný tak intenzivně, že letěl jako blesk, jindy tak vzpříčený sám v sobě, jakoby jednoho tlačil zpátky.

Stále však v pohybu, stále výš a dál.

To podle toho, jak ho jeden zrovna bral.

Přišly zákruty, křižovatky a nadčasově neubývalo a neubývá ani úskalí, ani radostí.

Postupy, zvraty,... všeho dost a všechno pořád.

Mohu-li mluvit sám za sebe, nechal jsem kormidlo své loďky života nastavené tak, že mne v proudech řeky osudu zaneslo hodně daleko. Prvnímu pramenu jsem se však už nikdy doopravdy nevzdálil.

Snad jsem k tomu rozhodnutí sám dospěl, snad mě i život svými pákami popostrčil.

To, co jsem v patnácti letech poprvé a naplno i do důsledku prožil, se mi stalo osudem, posláním, řemeslem, profesí.

Jsem tyflopem.

Já, autor, jsem se existenčně přimkl k oboru, který mi do vínku bytostně přiřkla vrozená oční vada. Začal jsem se kvalifikovat v jediné oblasti, kde byl vrozený handicap profesionální devízou. Výchova a vzdělávání zrakově postižených a nevidomých osob.

Jakkoli velkorysý život dal, že totiž mé oči přece jen trochu vidí, přesněji tedy dost, aby to stačilo na přesvědčivou iluzi „normálnosti“ a možnost standardních výkonů běžnými způsoby, „žil“ jsem nemalou část toho, co univerzitní kolegové museli teoreticky studovat a prakticky „jen“ zkoušet.

A tak to má být.

Možností je mnoho, ale správná je pro jedince ta, v níž může obstát.

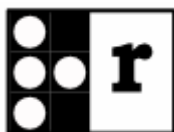
Představ a plánů jsem měl bezpočet, ale děkuji osudové „konstelaci“, která mne postrčila směrem k mé aktuální životní situaci.

A prvním postrčením nebylo nic jiného než parta na internátním gymnáziu.

Pozdrav s poděkováním každému a všem.

Petr Jánský

(student školy v letech 1989 – 1993)

Můj příběh

Když jsem byl požádán, abych napsal nějaký příběh ze svých školních let na obchodní akademii, dlouho jsem přemýšlel, který vybrat. Zážitků mám za ty čtyři roky, co jsem tuto školu navštěvoval, nepřeberné množství.

Náš první ročník jako poslední zažil ještě působení ve staré budově v Michli, o té by se dalo vyprávět dlouho a dlouho, třeba o tom, jak jsme seděli v učebnách ve 14 stupních, a to v bundách, a klepali jsme se zimou, jak byla výuka kvůli zimě či havárii vody přerušena na několik dní nebo o tom, jak jsme se uchylovali v nejhorších případech na internát do Francouzské ulice a učili jsme se na pokojích.

Dále bych mohl vyprávět také o tom, jak jsme se v druhém ročníku přestěhovali do rozestavěného areálu v Nových Butovicích, kde ještě nebyla dokončena budova školy a opět jsme se učili na internátě, tentokrát zde byly ale zřízeny opravdové učebny.

K popisování jsem si nakonec ale vybral zcela jiný příběh. Ten je také spojen se zimou a mou cestou do školy v Nových Butovicích. Protože jsem byl pražský, tak jsem cestu absolvoval každý den, ale jednu zimu (již přesně nevím, kdy to bylo) jsem se ráno probudil a venku byl sníh, jenže se mi ho nezdálo až tak moc, inu v centru, kde bydlím, je to trochu jiné než na okrajích Prahy. V té době jsem nechodil sám, ale na mých cestách za vzděláním mě doprovázela matka, což se obzvláště v tomto dnu ukázalo později jako velmi prozřetelné.

Ráno jsem se, nic zlého netuše, vydal jako každý den do školy. Cesta autobusem na stanici metra Florenc proběhla bez větších problémů, i když autobusy nejezdily kvůli sněhu zrovna plynule, ale k metru jsme úspěšně dorazili. I cesta metrem byla docela pohodová, ale všechno se ukázalo po výstupu z tohoto dopravního prostředku na stanici Nové Butovice.

Při výstupu na povrch jsme nevěřili vlastním očím (v té době jsem ještě trochu viděl). Všude byl samý sníh a cesta nikde, tu člověk jen tušil, a tak bylo jasné, že to bude poněkud dobrodružnější. Vydali jsme se po stopách těch odvážných, kteří šli před námi, a snažili jsme se nějak dojít, prošlapaná byla jen úzká pěšinka, takže jsme museli jít pěkně jak husy za sebou a ani tak to zrovna moc nešlo, místy ani prošlapané šlápoty nebyly, do sněhu jsme zapadali až po kolena. Protože cesta takto byla velmi pomalá, postupně nás doháněli další spolužáci i učitelé a vytvářel se pěkný vláček, ale bylo to strašně namáhavé, bylo nutno dělat čapí kroky, místy to spíše připomínalo nedefinovatelný tanec.

No, po delší době jsme nakonec do školy úspěšně dorazili, ale kalhoty jsem měl celé od sněhu, který ze mě ještě v hodinách odtával. To je tedy jeden z mnoha zážitků, na který nezapomenu.

Petr Oberreiter
(student školy v letech 1991 – 1995)

Pražský bodce

Potkal jsem pražského chodce
pomocí bílého bodce
hledal mezi odpadky
fóry sny a pohádky

V některých částech Prahy jsou cvoci
prý za to může genius loci
géniu tomuto každičkový naletí
zvláště když neviděn žije tu staletí

Kolik je v Praze věží?
To spočítám jen stěží
skrývají se chrámy domy
když jde básník nevidomý

Miroslav Michálek, 2004

Sport

Tradičně pořádáme lyžařský a turistický kurz, jehož součástí bývá i cykloturistika. Pro studenty je jízda na tandemech neobyčejným zážitkem.

V tomto školním roce připravujeme ve spolupráci se sdružením Viděno hmatem již třetí ročník goalballového turnaje O pohár ředitele školy, kterého se zúčastňují školní týmy i sportovní kluby. V červnu 2006 škola zorganizovala díky podpoře goalballové sekce Českého svazu postižených sportovců úspěšný goalballový turnaj, jenž byl součástí Mezinárodních sportovních her zrakově postižené mládeže. Naše smíšené družstvo vybojovalo 2. místo, podleho pouze týmu z německého Chemnitzu.

Naši studenti si mohou pravidelně zahrát kopanou, košíkovou, floorball, odbíjenou a goalball v kroužku míčových her.

Mezi další pohybové činnosti patří lezení na umělé stěně. Díky pomoci Jana Říhy, absolventa naší školy, a Pavla Vojtíka, odborného asistenta na FTVS UK, se studenti seznamují se základy jištění, s boulderingem (lezením bez jištění) a zkouší stále náročnější výstupy ve sportovním centru Namche.

Mezi naše volnočasové aktivity patří i různé turistické pobyty. Zájemci trávili velikonoční prázdniny

v Deštném v Orlických horách, vydařený byl přírodovědně zaměřený pobyt v hájence Jezírko nedaleko Brna, Rokycansko jsme poznávali ze sedla kola (někdo na tandemu) letos v červenci. A těšíme na další akce!

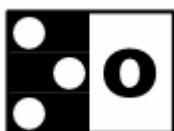
Studenti naší školy se každoročně zúčastňují Celostátních sportovních her pro zrakově postižené.

Nejvýraznější osobností v historii her byla Pavla Valníčková, která suverénně vítězila v atletice i v plavání.

Na naší škole studovala řada úspěšných sportovců a sportovkyň, kteří reprezentovali ČR na paralympiádách. Pavla Valníčková se stala na OH v Barceloně vítězkou v běhu na 800 m. Uspěla i v mnoha soutěžích v běhu na lyžích a v plavání. Kateřina Teplá v roce 1998 získala na ZOH v Naganu 3 zlaté a 1 stříbrnou medaili ve sjezdu a ve slalomu, Sabina Rogie byla vždy o stupínek níže. Miroslava Sedláčková nás reprezentovala na ZOH v Salt Lake City v běhu na lyžích.

Ze současných úspěšných sportovců lze jmenovat Lenku Tománkovou, která obsadila 9. místo ve skoku o tyči na mistrovství světa v Debrecenu, Lukáše Doskočila, který má z let 2002-2006 13 medailí z mistrovství republiky juniorů v desetiboji a ve skoku o tyči. Romana Maláčová – skokanka o tyči – obsadila 2. místo v mezistátním čtyřutkání juniorek v Mariboru. Probojovala se na juniorské MS v Pekingu a stala se juniorskou mistryní republiky roku 2006 v hale i na dráze.

Literární činnost

Básničky, eseje, fejetony i ukázky maturitních prací uveřejňované pravidelně v ročence naší školy ukazují schopnost a chuť našich studentů tvořit. Zajímavá setkání studentů gymnázia s poezií dokládají i velmi zdařilé sbírky zrcadlových překladů do češtiny Burns party a Christians Tierhaus, které studenti doprovodili vlastními ilustracemi. Sbírký vznikly v roce 1999 v rámci projektu EU Comenius ve spolupráci s partnerskými školami Royal Blind School v Edinburghu a Landesschule für Blinde und Sehbehinderte v Neuklosteru. V Burns party studenti překládali verše legendárního skotského básníka a z vybraných básní vznikla dokonce rozpuštělá hudební, taneční a recitační podívaná.

Hravé dadaistické básně ze sbírky Jak jsme potkali dadaismus (2001, studenti G3) můžete číst i na poetické zdi ve čtvrtém patře školy. Jejich čtenáři – návštěvníci i studenti – se zřejmě dobře baví, někteří čtou znovu a znovu a snaží se pochopit...

Výjimečným počinem v loňském roce bylo vydání knihy Petra

Zelenková: Rozhovory. Autorka ji sestavila z rozhovorů se zajímavými lidmi za pomoci spisovatelky Ivy Procházkové.

Velký úspěch každoročně zaznamenáváme v literární soutěži pro zrakově postižené, kterou vyhlašuje sdružení pro podporu nejen

nevidomých – OKAMŽIK. V roce 2005 nesla soutěž název Nesmírná odysea a na vítězných místech se umístily Petra Zelenková, Veronika Bulířová, Iveta Viktorínová a Petra Schejbalová.

Ve školním roce 2005/2006 uspořádala škola ve spolupráci s občanským sdružením Viděno hmatem vlastní literární soutěž, která

se tematicky dotýkala charakteru postižení, s kterým studenti na školu přicházejí nejčastěji. Název „Řekni mi, co vidíš...“ zároveň vystihl i poslání soutěže. Smyslem bylo přimět studenty ostatních středních škol, s handicapem i bez, aby „otevřeli“ oči a říkali, co skutečně vidí. Chtěli jsme motivovat zrakově postižené k tvůrčí práci a jejich „zdravé“ vrstevníky upozornit na to, že i zrakově postižení mají co nabídnout.

Hlavní patronkou a porotkyní celé soutěže byla současná česká spisovatelka Irena Obermannová, která osobně vyhodnotila 238 (!) prací a předala ceny při slavnostním vyhlášení dne 19. září 2006. Mezi oceněnými byla také

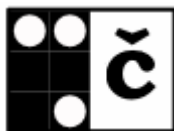
naše Petra Zelenková ze třídy O3, umístila se na 2. místě. Studenti školy si k této příležitosti připravili krátké kulturní pásmo sestavené převážně z vítězných prací.

Proč je to tak?

Jistě vás, kluci a holky, každého někdy napadla otázka, proč vlastně psi vrtí ocasem. Pokud jste nedostali uspokojivou odpověď, mám pro vás dobrou zprávu. Našla jsem vysvětlení. Možná není vědecké, ale mně stačí.

Stejně tak jako lidé vyjadřují své pocity a náladu například úsměvem, povzdechem, zčervenáním, zamračením, polibkem a podobně, dávají najevo to, co cítí nebo v jakém jsou rozpoložení, také zvířata. Kupříkladu psi. Představte si, že psi, když mají někoho rádi, tak ho olížou, kde mohou - to je jejich pusinkování. Když se psi stydí, sklopí uši, stáhnou ocas mezi nohy a odejdou. Totéž dělají, když jsou smutní nebo ustrašení. Ale když mají radost, když jsou veselí nebo je hladíte či drbete a ono se jim to líbí, nebo dokonce, když přijde nějaká známá návštěva, tak začnou vrtět ocasem jako o závod. Psí vrtění ocasem je něco jako lidský úsměv. Je jenom na nás, abychom je rozesmáli co nejčastěji.

Petra Zelenková

Vychází slunce?

Tuto otázku by vám mohl položit někdo, kdo nemá takové štěstí, aby mohl vidět ten krásný úkaz, který se objevuje na ranní obloze, když zrovna není zataženo. Přitom někteří lidé jsou tak pohodlní, že se ani neobtěžují přivstat si, aby viděli toto krásné přírodní představení. Vždyť není nic krásnějšího na podívání, než když se z úplné tmy najednou stane světlo tak ostré, že si i ten ospalec musí zakrýt oči, když ho první ranní paprsky pohladí po víčkách. Skoro každé ráno, když krajinu obklopuje ospalá tma a ticho, se tento úkaz objevuje, ale jen málo lidí ho vidí.

Ze tmy, sametové a občas narušené, se bledou září hvězd za malou chvíli oddělí světlý pruh oblohy, který se utvoří na východě, a svítání tím může začít. Světelný pruh se nadále rozšiřuje, i barva se mění v místě, kde se za chvíli má vyhoupnout zářící kotouč. Nebeská modř už se rozlévá do všech krajů oblohy, jen na západě ještě zůstává pás tmavější modři. Zatímco západ ještě bojuje s tmou, východ náhle zčervená a později dostane barvu zralé pšenice. Vychází slunce.

Nejdříve jen nesměle povystrčí své zářivé prsty a později už pohladí dlaní svých paprsků celou krajinu. Příroda se probouzí, květiny narovnávají své hlavičky a nastavují je teplému laskání slunečních dlaní, ptáčci si notují písničky, které by i toho největšího mrzouta musely přivést na jiné myšlenky a kapky rosy, ty poslední pozůstatky noci, se vytrácejí ze zelených vlasů trávy, která je teď rozježená jako ježčí bodliny.

Sluneční paprsky už nemilosrdně pálí i do oken domků, a tím připravují o spánek i ty opozdilé spáče, kteří se ještě hřejí ve svých postelích. Jen málokdo z lidí je už vzhůru, většina z nich se neobtěžuje vstát a podívat se na probouzející se krajinu v okolí svého bydliště. Takže v tomto směru jsou i vidící lidé vlastně nevidomí, ne protože by neměli možnost, ale protože nemají chuť překonat svou lenost.

Lidé, nebudte líní, podívejte se!

Vždyť i takový obyčejný východ slunce může patřit k vašim krásným vzpomínkám, které zase použijete, až si budete myslet, že se vám děje jen to špatné. Co by za takovou krásu dali nevidomí lidé, určitě by chtěli vidět tu rozličnost barevných odstínů, která se při východu slunce objeví na obloze. Ale kdo tohle nezažil, tak tomu neuvěří a uvědomí si to až tehdy, když tuto výsadu „podívat se“ ztratí.

Já měla takové štěstí, že jsem viděla toto přenádherné ztvárnění přírodních krás na vlastní oči a teď, když už to s tím zrakem není tak dobré,

abych pozorovala i ty nejmenší detaily této krásy, si to mohu úplně přesně vybavit. Viděla jsem už mnoho východů a západů slunce, ale každý je něčím jedinečný, zvláštní a krásný. Bylo by opravdu nejlepší, aby si člověk zase začal všimnout přírody a poznávat, jakou krásu si svým životním stylem ničí.

Přestaňme se už schovávat za skleněnými okny svých domů a pojďme se podívat, jak to vypadá venku, když se noc střídá se dnem!

Kdo ví, kolik východů slunce ještě uvidíte!

Jana Kněbortová, 16 let (nevidomá)

He looks clever, he's smart
He is perfect, says your heart,
He doesn't smoke, he doesn't drink,
Just one problem, just one thing,
He is a dog, his name is Bart.

limerick Andrey Kučerové, 1996

Křivolaké jsou cesty světem

Křivolaké jsou cesty tímto "naším" světem. Srázy i výšiny na cestách nás potkávají. Poznaného mnoho, před nepoznaným dech se tají. Slunko přichází se života létem. Můžete si pomyslet, co o tom já jenom vím? Jen to, že jsem, jako vy, otevřela oči.

Že, jako vy, den co den hloub do světa vkročím. A nebudu popisovat nyní Egypt ani Řím. Žádné cestování, doprava, památek hodnoty. Malou výpravu do sebe podnikám.

Každý má koutek, sám v sobě, před nímž utíká ... A dny, kdy cítí neodbytné dlaně samoty.

Kráčíme světem po cestách, které jsou křivolaké. Ano, to již na začátku bylo řečeno. Ale co přesně je tímto obratem obratně míněno? Zamyslete se se mnou - také.

Teprve osmnáct let se snažím jakýsi zákon pochopit. Řekněme, že turistické značky.

Je v nich skryto, kde jsou a jak obejít života háčky. Rozluštit se z nich dá, jak se má žít. Snad nemám pravidelný verš, snad myšlenky smysl postrádají. Kdo tady ale koho soudí? Jeden vedle druhého, člověk světem bloudí. Před každým se mnohá rozcestí otvírají. Mnoho lidí již myslelo, že zvládlo by to lépe. Lépe jednat, kdyby byli jiným, jinou osobou. Proč sami za sebe nechlubí se svého života ozdobou? Proč jsou některé uličky slepé? Občas máme pocit, že ač se snažíme, smysl bledne. Hledáme, pátráme, nenacházíme.

Jak různý smí být úhel, jímž na jiné hledíme. Proč je občas tak obtížné stát na straně jedné? Kolikrát jsme tušili, jakou cestou dát bychom se měli. Ale nestalo se, my změnili směr. Kolikrát už říkali jsme: „Ne, to není, není vůbec fér.“ A pak u druhých na to „fér“ zapomněli.

Mnohokrát jsme si mysleli, že lepší, nežli máme, mohli bychom mít. Odhodili jsme jistotu. V dlaních místo čekání, pak sevřeli jsme prázdnotu. A možná i chtěli čas navrátit.

Občas přemýšlíme, jestli je vše naplánované. Je? Není? Je vše někde, v nedohlednu, psáno? Názory jsou různé, ale když je všechny ponecháme stranou? Má se stát to, co se potom stane? Jsou v plánu ty výmoly, zákruty, škobrtnutí? Kdo ví. Možná vzdáváme se tím vlastní viny. Tím, že na bedra neznámé síly odkládáme naše činy. Naše chyby a nesprávná rozhodnutí.

Jednou jsem pozorovala kapky na okně autobusu. Jejich dráhy se křížily, znovu rozpojovaly. Jejich pád byl rychlý, krátký, jindy až nápadně pomalý. Autobus byl, jako čas, stále v klusu. Nezastavil kvůli tomu, že krůpěje padají z oblohy. Když dopadnou, budiž, když ne, nevadí. Jistá souvislost mne do

dalších úvah zavádí. Co když krůpěje jsou život náš, život mnohý? A čas stále běží, aniž bere na nás ohledy. My se setkáváme, rozcházíme, míváme.

A mělo to tak být? Co vědí kapky? Co my víme? Měly takhle být i naše na věc pohledy?

Krok za krokem jdeme dál, čas od času se ohlídneme. Minulost je film, do nějž nelze zasáhnout. Nezbyvá, po zhlédnutí, než opět dál, po proudu, plout. Co na tom záleží, že jinak ten děj chceme? Opouštíme se smutkem ten pomyslný kinosál. Závěr filmu se jaksi rozplynul v nedohlednu. Pak je na mně, na divákovi, zda znovu vstanu, nebo si raději sednu. Zda krok za krokem půjdu dál. Možná příští film bude lepší, hezčí, k mému potěšení. Teď už jen vědět, jak ho režírovat znovu. Kde vynechat tohle, kde dopřát vyznít zcela jinému slovu. Aby nevyvolal opět pobouření.

Ne, nejde o to, že by ho jiní sledovali. Jako jediný, každý z nás, tam někdy sedí.

Po skončení buď s úsměvem, nebo smutně na svět hledí. Jak ho ty "záběry" upamatovaly. Další den už jdeme, plní nových předsevzetí, kréd ... Otvíráme novou filmu část.

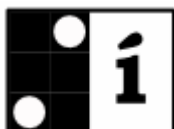
Musíme počítat i s tím, že někde bude past. Že někdo naruší náš plynný žitím let.

Na těch cestách občas s někým, jindy jdeme sami. Bloudíme, nalézáme, chápeme, nerozumíme.

Pak, když doprovod se oddělí, o něm nebo o jiném sníme. Možná lépe sejde, když je někdo s námi. Cítíme se bezpeční, asi jako ty krůpěje na ploše skleněné. Náš film je pestřejší, ale může víc zranit. Máme možná víc důvodů, proč se dalších chyb chránit. Člověk pak bolestivě na zmýlenou vzpomene. Ač klopýtáme, přesto posouváme se stále vpřed. Ač bez svatozáře, ještě máme čas.

Ještě nepřišel den, kdy si na té cestě zlomím vaz. Tak proč nový lepší film nenatočit hned?

Petra Schejbalová (18 let)

Christian Morgenstern

Drei Hasen tanzen im Mondschein
im Wiesenwinkel am See:
Der eine ist ein Löwe,
der andre eine Möwe,
der dritte ist ein Reh.

Wer fragt, der ist gerichtet,
hier wird nicht komentiert,
hier wird an sich gedichtet;
doch fühlst du dich verpflichtet,
erheb sich in Geviert,
und füge dazu den Purzel
von einem Purzelbaum,
und zieh aus dem ganzen die Wurzel
und träum den Extrakt als Traum.

Dann wirst du die Hasen sehen
im Wiesenwinkel am See,
Wie sie auf silbernen Zehen
im Mond sich wunderlich drehen
als Löwe, Möwe und Reh.

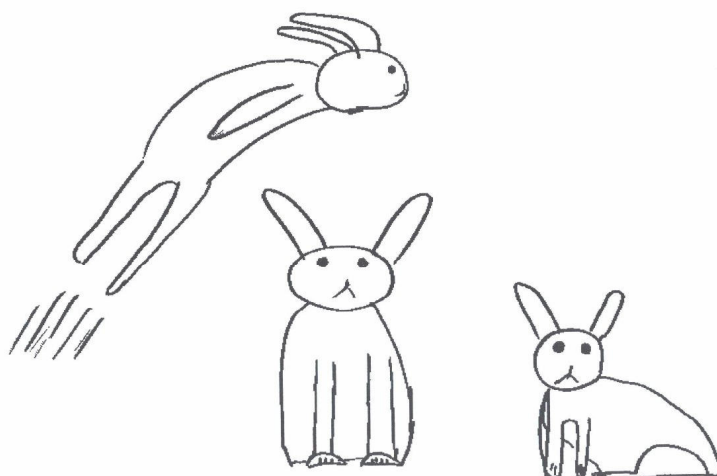
Christian Morgenstern

Tři zajíci tu tancují,
když louku stříbří luna:
prvý je tele,
druhý je sele,
třetí je kuna.

Ten, kdo se ptá, ten se i doví,
tady se nevykládá děj,
tady se básní, kouzlí slovy;
cítíš-li se však nucen - kdo ví? -
čtveřici z těch čtyř udělej:
doplň je pampou z pampelišky
a lišku vyžeň někam ven,
vylisuj celek v deskách knížky
a extrakt vnímej jako sen.

Tři zajíce pak uvidíš,
když louku stříbří luna,
jak se tu točí níž a výš
na nožkách, o nichž všechno víš,
co tele, sele, kuna.

přeložila Klára Bechová

HUDEČKOVÁ 1.KL

Robert Burns
Bonnie Peg-a-Ramsay

Cauld is the e'enin' blast
O' Boreas o'er the pool,
And dawin' it is dreary
When birks are bare at Yule.

O cauld blaws the e'enin' blast
When bitter bites the frost,
And in the mirk and dreary drift
The hills and glens are lost.

Ne'er sae murky blew the night
That drifted o'er the hill,
But bonnie Peg-a-Ramsay
Gat grist to her mill.

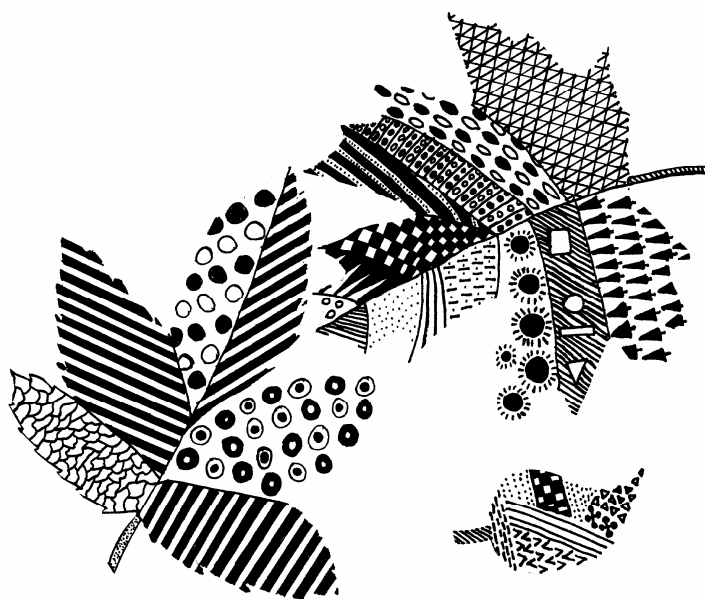
Robert Burns
Krásná Peggy Ramsay

Večerní vítr chutná po chladu,
když ledovou rukou močály uspává.
Večerní soumrak voní po smutku,
když nahotu vánočních bříz halívá.

Večerní vítr chutná po chladu,
když krutě štípe mráz,
když v závěj pochmurnou a v tmě
obléká údolí i svah.

Ať sníh dusí kopce sebevíc,
jakkoli tmavá je noc,
u hezké Peggy Ramsay
je vždy obilí dost.

přeložil Karel Kolář

QUIS SUM?

Nox et dies,
luna et sol,
initia, fines,
breve somnium:
omnia ego sum!

Caput deletum,
ultima carmina,
novum caementum,
massa in patina:
omnia ego sum!

Caroque panis,
sal aut saccharum,
calva militis,
sacrum baculum:
omnia ego sum!

Quis ego sum?

VITA

KDO JSEM?

Noc a den
Měsíc i slunce
začátky, konce
krátký sen:
to vše já jsem!

Zničené město,
písně poslední,
kámen stavební
a v míse těsto:
to vše já jsem

Maso a chléb,
cukr či sůl,
posvátná hůl,
vojáka leb:
to vše já jsem!

Kdo já jsem?

ŽIVOT

Květa Šilhavá

Výtvarná dílna

Před šesti lety jsme získali v přízemí školní budovy prostor pro výtvarnou činnost. Dílnu oddělují od ostatních učeben, s kterými má velmi málo společného, dvě patra a ode dveří ředitelny dokonce patra tři. Je to místo barevné, přeplněné pomůckami, nástroji, materiálem a výrobky studentů.

Platí zde i jiná pravidla. Naší snahou je, aby se zde studenti cítili uvolněně, aby objevovali a nacházeli radost nejen z viditelného a hmatatelného výsledku své činnosti, ale i uspokojení z tvorby samotné. Rozvíjejí svou fantazii, procvičují motoriku rukou a při společné práci poznávají jeden druhého. Na hodiny výtvarné výchovy se nemusejí připravovat. Nejsou zkoušeni, zato se od nich očekává dobrá nálada, nápady, přátelské jednání a velmi se cení, přispěje-li někdo pěknou historkou či vtipem. Studenti si mohou přinést nahrávky hudby, kterou mají rádi, a pokud tak neučiní, zní dílnou nejčastěji hudba starých barokních mistrů. Při té se pracuje nejlépe.

Dveře naší dílny jsou jednou týdně otevřeny všem studentům, tedy i těm, kteří výtvarnou výchovu nemají zapsanu v třídní knize. Mohou si přijít zrelaxovat a hlavně zjistit, že jsou úžasně šikovní.

Velmi malá část toho, co studenti vytvoří, oživuje prostory školy. Většina věcí se vždy lehce rozběhne do světa a všade, kam se dostanou, ukazují, že zrakový handicap tvůrčí činnost neomezuje.

Pro svoji činnost nacházíme podporu nejen u vedení školy. Náš zvláštní vděk za všestrannou podporu patří Lions Clubu Praha První a především jeho členům manželům Hedrlínovým. Stálá výstava jejich hmatových miniatur zdobí školu už několik let.

Nejen inspiraci, nápady, ale i nové pracovní postupy a techniky nám přináší styk se školami pro zrakově postižené ve Skotsku, Irsku a Švédsku.

Divadlo

Čas od času se foyer školy, klubovna internátu nebo učebna stávají svědky divadelního vystoupení. Stává se tak v době vánoční, velikonoční i při jiných příležitostech. Také v rámci projektu EU Comenius vznikla ve spolupráci s našimi partnery skvělá představení. A navíc si diváci společně s herci mohli procvičit angličtinu nebo němčinu!

V únoru 1999 školou zněly anglicky dramatické scény ze Shakespearovy tragédie Makbeth (představení i kostýmy připravili studenti pod vedením Margaret Simpson a Aine Murény z Royal Blind School v Edinburghu) a německy pásmo sestavené z básní Christiana Morgensterna. V březnu 1999 byla součástí Skotského dne hudební, recitační a taneční podívaná z básní a písní Roberta Burnse O Why The Deuce Should I Repine. Druhý Skotský den jsme uspořádali v červnu 2000. Jeho součástí bylo společné vystoupení českých a skotských studentů Flower of Scotland, v němž se zpívalo, tančilo a recitovalo česky i anglicky.

Legendárními vánočními představeními se staly Vánoční hra o zrození Ježíška (2000), Pověsti (Pověst o Horymírovi, Ritter Hansvurst, The Blue Men of Minch), které byly finálem projektu Comenius v roce 2001, a Vánoční povídka (2004).

Všechna představení měla mnoho společného; chuť studentů „jít do toho“ a radost z práce. Tam, kde scházela herecká zkušenost, nastoupilo obrovské nadšení herců a v hledišti vždy spokojeně tleskali rozesmátí spolužáci, učitelé i hosté.

Svět patří nám aneb Putování studentů a pedagogů nejen po Evropě

Otevřít široký prostor poznání i mimo hranice naší země bylo součástí vzdělávacích aktivit v naší škole po celou dobu její existence. Uzce bylo spojeno se studiem cizích jazyků a snahou nabyté znalosti si ověřit při návštěvě v zahraničí. Před koncem osmdesátých let dominovala díky daným poměrům orientace spíše východním směrem. Připomeňme alespoň vzájemné výměny studentů se školou v Petrohradu (tehdejším Leningradu), kontakty se školami v Sofii, v Berlíně a v Chemnitzu (tehdejším Karl-Marx-Stadtu).

Brzy po listopadu 1989 byly navázány kontakty s Institutem pro vzdělávání zrakově postižených ve Vídni. V letech 1992–1994 se uskutečnily výměnné zájezdy studentů.

Na počátku devadesátých let několik studentů získalo díky Lions Clubu Praha První stipendia na několikaměsíční studium na hudebním gymnáziu v bavorském Ambergu. Tři studenti školy dosáhli dokonce na roční stipendium v USA.

Projekty EU Socrates – Comenius umožnily naší škole vstoupit do prostoru EU.

Velmi úspěšný projekt CA 1-98-I-11 otevřel cestu ke vzájemnému poznávání a sbližování s učiteli a studenty v Neuklosteru v Německu a v Edinburghu. Na oboustranných výměnách se podíleli žáci i učitelé, uskutečnily se i delší pobyty učitelů s výukou žáků v partnerských školách. Zvláště úspěšně se rozvíjely po celou dobu kontakty žáků i učitelů se školou v Edinburghu.

Druhý projekt Comenius v rámci aktivity rozvoje škol byl zaměřen na hledání místa speciálních škol a center na počátku milénia. Partnerskými institucemi byly The Royal Blind School v Edinburghu, Resource Centre/Ekeskolan v Örebro a St. Joseph's School v Dublinu. Výsledná práce projektu byla zhodnocena na seminářích, které byly uspořádány v každé partnerské instituci za účasti odborné veřejnosti.

Zájem žáků o poznávání cizích zemí je však širší. Úspěšné byly opakované zájezdy do různých oblastí Francie, pobytové zájezdy do Itálie i poznávací zájezd do institucí EU a NATO v Bruselu, Štrasburku i Lucembursku.

Kam povedou naše další cesty se dozvíte v almanachu ke stému výročí!

Maturitní ples

Pořádání maturitního plesu je již dlouholetou školní tradicí. Ten první se konal v roce 1984 v Radiopaláci na Vinohradech a měl taneční pořádek, který začínal i končil valčíkem. Vzpomíná se na plesy v Radiopaláci na Vinohradech (1987–1989), Národním domě na Vinohradech (1990), ÚKDŽ na nám. Míru (1991–1993,), KD Eden v Praze 10 (1994, 2002), KD kovoprůmyslu-Národním domě na Smíchově (1995–1998, 2000), KC Novodvorská v Praze 4 (1999, 2003–2005), KD Barikádníků-Na Barče v Praze 10 (2001)

Studenti posledních ročníků už připravují letošní ples. Jako loni budeme tančit v Praze 4. V programu nebude chybět předtančení, šerpování maturantů, stužkování absolventů, imatrikulace studentů prvních ročníků, tombola a možná vyjdou i půlnoční noviny...

Přijďte se podívat 20. ledna 2007!

<p>a teď jdi a žij</p> <p>Maturanti a SRPŠ gymnázia Kopernikova 12, Praha 2 si Vás dovoluji pozvat na I. MATURITNÍ PLES který se koná dne 14. 1. 1984 ve velkém sále Radiopaláce.</p>	<p>Program :</p> <p>přivítání TK – Standard pod vedením Ing. Petra Ungra uvítání hostů pozdravem ředitelky školy slavnostní stužkování sóla pro maturanty Pozvánka k tanci Pozvání k tanci hraje taneční orchestr M E R K U R Y – Praha se svými sólisty</p> <p>Taneční pořádek</p> <p>valčík polka mazurka cha cha waltz foxtrot přestávka polka tango jive foxtrot blues rumba samba valčík polka přestávka foxtrot valčík polka waltz cha cha jive rumba samba tango přestávka valčík polka blues foxtrot waltz tango cha cha polka valčík</p>	<p>Příjemný večer Vám přeji maturanti:</p> <p>B Í S E K Jan Č U L Í K Štefan D L U H O Š Ludvík D R O B E Č K O V Á Lenka D R O B E Č K O V Á Věra F O G A D A Juraj G R U N C L Josef K R A T O C H V Í L O V Á Marie P I N D E L Marcel R A K O V S K Á Eva V I G L A V S K Á Eva Z D R Á H A L Zdeněk</p>
--	---	--

Pozvánka na první maturitní ples...

...a tanec z toho prvního a chvílka odpočinku na zatím posledním

Ze školní kroniky

Září

1. září zavedla studenty do školy od metra zánovní cesta. Areál školy se schoval za obchodní centrum Galerie Butovice, před vstupem do areálu míváme nalevo velké administrativní centrum, ale zdá se, že bude ještě větší – stavbu jeho poslední části máme hned za plotem.

Říjen

3. října jsme navštívili Divadlo v Dlouhé. Na programu byl Othello.

2. a 3. října proběhla prezentace školy v Kladně, 13. a 14. října v Berouně.

Listopad

Dne otevřených dveří 11. listopadu využili k prohlídce areálu školy zájemci o studium, spolupracovníci i přátelé školy.

Škola se zúčastnila mimopražských prezentací středních škol pořádaných úřady práce v Benešově, Kolíně a Rakovníku.

9. a 10. listopadu uspořádal dr. Galvas v internátu školy skupinové psychologické semináře pro studenty prvních ročníků.

Prosínek

1. – 3. prosince se naše škola podruhé představila na výstavě středních škol Schola Pragensis v Kongresovém centru Praha.

6. prosince navštívil studenty během vyučování Mikuláš. Někteří v šoku odříkali za sladkou odměnu místo básniček matematické vzorce.

22. prosince ukončilo rok 2005 vánoční představení TELEVIZE GOA, které nastudovali studenti obchodní akademie pod vedením paní Wagnerové a paní Eliáškové. Nechyběla hitparáda, reklamní bloky a netradiční vědomostní soutěž. 198. pokračování oblíbeného seriálu zapletlo situaci

předešlého dílu, kdy Standa zjistil, že vlastně není synem svého otce, ale svého strýce, který navíc miluje jeho ženu, se kterou má dceru, o níž si Míra myslel, že je jeho, ale ona je asi Vaškova...Na závěr samozřejmě zněly koledy.

Leden

9. ledna odpoledne se podruhé v tomto školním roce otevřely dveře školy pro veřejnost.

21. ledna se konal školní ples v KD Novodvorská. Proběhlo šerpování maturantů, imatrikulace studentů prvních ročníků a tančilo se až do rána.

Únor

20. února studenti vyslechli přednášku o etologii psů, kterou přednesl odborník z ČZU v Praze. Zájem o toto téma změnil přednášku v besedu o vodících psech.

25. února odjeli studenti prvních ročníků za sněhem do Albrechtic v Jizerských horách. Zdokonalovali se v běžeckém i sjezdovém lyžování až do 4. března.

Březen

7. března skupina studentů s p. Sobotkovou a pí Hozovou navštívila centrum Tereza při ČVUT (centrum podpory samostatného studia zrakově postižených). „Terezu“ jim představila pí Gonzúrová, která mnoho let učila na naší škole. Náhoda přivedla do centra ve stejnou chvíli i naše tři bývalé studenty. Bylo to příjemné, a užitečné setkání.

14. a 15. března se pí Eliášková a pí Smržová aktivně zúčastnily VII. mezinárodní konference k problematice osob se specifickými potřebami pořádané Pedagogickou fakultou Univerzity Palackého v Olomouci.

22. března 2006 se uskutečnil II. ročník goalballového turnaje o pohár ředitele školy, který uspořádala naše škola ve spolupráci se sdružením Okamžik. Žákovského turnaje se zúčastnila čtyři družstva, pohár pro vítěze si

odvezla plzeňská základní škola. Turnaj sportovních klubů vyhrála opět Zora, která porazila domácí Slávii a Plzeň.

27. března – 30. března se konaly písemné testy ze společné části maturitních zkoušek (z českého jazyka, anglického nebo německého jazyka, matematiky a občanského základu). Zatím to bylo „jen tak“ v rámci celostátního programu Maturita nanečisto 2006.

Duben

5. – 7. dubna pokračovala maturita nanečisto profilovou částí (testy z informačně technologického základu, občanského a společenskovedního základu, přírodovědně technického základu, biologie, dějepisu a zeměpisu).

11. dubna: Kurz ke zlepšení komunikativních dovedností vedli prezident SONSu Milan Pešák a Vladimír Křažko. Cílem kurzu je zvýšit šance budoucích absolventů získat zaměstnání.

4. dubna začaly „opravdové“ maturitní zkoušky písemnou prací z českého jazyka.

24. dubna uspořádal Lions Club Praha První benefiční kulturní večer spojený s aukcí výtvarných prací našich studentů v atriu Studiového domu Českého rozhlasu. Licitátor pan Flégl, kytarové trio Vetřivníci, skupina Oldstars i vystoupení našich studentů vytvořily báječnou atmosféru; domácí občerstvení, které připravily členky klubu, ji ještě umocnilo. Výtěžek dražby byl věnován naší škole.

19. dubna navštívili studenti A3 s pí Wagnerovou podnik Kostal.

27. dubna připravil pan Galvas závěrečný psychologický program pro maturitní ročníky.

Ve stejný den naše družstvo ve složení Houlík, Říha, Vocel vybojovalo na nohejbalovém turnaji Střední školy Aloise Klara v Krči 5. místo.

Květen

22. a 23. května proběhly maturitní zkoušky tříd G4 a A4.

Červen

4. června odjeli studenti 3. ročníků na turistický kurz do Nové Bystřice. Pěšky i na kolech poznávali okolí, hrad Landštejn, malebné Slavonice, Jindřichův Hradec... Vyzkoušeli si jízdu i na tandemu.

9. června uspořádala kulturní asociace NOVÁ AKROPOLIS v klubovně internátu vernisáž výstavy Doteky věčné krásy. Hmatové archeologické reprodukce si studenti mohli prohlížet až do 30. června.

23. června začal ve Střední škole Aloyse Klara v Krči 6. ročník Mezinárodních závodů zrakově postižené mládeže v atletice, plavání a goalballu. Naše družstvo dosáhlo řady medailových umístění. Nejlepšího výkonu v atletice dosáhl Lukáš Doskočil v běhu na 100 m v čase 11,32 sekundy.

24. června 2006 závody pokračovaly v areálu STŠ, kde proběhl Goalballový turnaj k 50. výročí naší školy – turnaje se zúčastnilo 6 týmů. Vítězství získala škola z německého Chemnitzu. Vynikajícím výsledkem bylo 2. místo našeho smíšeného družstva ve složení Tomáš Franěk, Bára Stiborová, Petra Schejbalová, Tran Luu Minh Chnuch.

V červnu zamířili školní výletníci do Třeboně k rybníku Svět, do skanzenu v Přerově nad Labem, do Mělníka, do zoologické zahrady...

26. června nás příjemně naladil již tradiční koncert V Deylově konzervatoři.

Školní rok 2005/2006 skončil 30. června.

At' žije školní rok 2006/2007!

autoři vzpomínek na naši školu

Mgr. Marie Schifferová

ředitelka od roku 1983 do roku 1984, v současnosti ředitelka Pobytového rehabilitačního a rekvalifikačního střediska pro nevidomé Dědina, o. p. s., členka redakční rady časopisu Speciální pedagogika

Mgr. Marek E. Světlík

ředitel v letech 1990 až 1991, poté pracovník ministerstva zahraničních věcí v diplomatických službách, překladatel, učitel na gymnáziu Na Pražačce

Mgr. Eva Hadáčková

ředitelka naší školy v letech 1991 až 2002, členka dozorčí rady Pobytového rehabilitačního a rekvalifikačního střediska pro nevidomé Dědina, o. p. s.

RNDr. Wanda Gonzúrová

v letech 1968 až 2002 vyučující na naší škole, v roce 1992 externě spolupracovala na zřizování učebny pro zrakově postižené na katedře matematiky FJFI ČVUT v Praze v rámci projektu TEMPUS, od roku 2002 je zaměstnána v centru pro podporu samostatného studia zrakově postižených, TEREZA, je také autorkou Příručky pro přepis černotisku do bodového písma

Mgr. Pavla Michlová

v letech 1986 až 1992 vyučující na naší škole

Ing. Miroslav Michálek

student naší školy v období 1969 až 1973, od roku 1993 pracuje v neziskových organizacích pro zrakově postižené, v letech 1997 – 2000 byl ředitelem SIA SONS ČR, v současné době je předsedou sdružení Okamžik, jehož je spoluzakladatelem; je členem Obce spisovatelů.

PhDr. Zbyněk Galvas

student naší školy v období 1971 až 1975, v letech 1991-1998 instruktor sociální rehabilitace zdravotně postižených, psycholog naší školy, psycholog a metodik specialista Tyfloservisů, přednáší na katedře FF UK Praha

PhDr. Josef Cerha

student naší školy v období 1971 až 1975, v současnosti ředitel Tyfloservisů

Ján Rakytka

literatuře se věnuje cca 15 let, píše česky i slovensky - povídky, eseje, úvahy a fejetony, občas i průvodní slovo ke krátkému filmu a dokument, učí klasickou keramiku a hmatové modelování pro zdravotně postižené v Praze - Ruzyni (Pobytové rehabilitační a rekvalifikační středisko pro nevidomé Dědina) a mentálně postižené v Unhošti (Domov dobré vůle Nouzov)

JUDr. Pavel Ptáčník

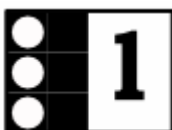
vedoucí sekretariátu Vládního výboru pro zdravotně postižené občany, připomínkuje právní předpisy z hlediska potřeb a zájmů osob se zdravotním postižením, jako člen české delegace se podílel na přípravě mezinárodní Úmluvy na ochranu práv osob se zdravotním postižením, v rámci SONS zajišťuje školení sociálně právních poradců pro celou ČR, držitel Ceny Olgy Havlové, která mu byla udělena v roce 1999

Mgr. Petr Jánský

odborný asistent na Zdravotně sociální fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích při oddělení Katedry speciální a sociální pedagogiky, při svém studiu Ph.D. se účastní projektu vytváření specializovaného počítačového tyflocentra Jihočeské univerzity

Bc. Petr Oberreiter

v letech 1995-1999 vystudoval obor Softwarové inženýrství v ekonomii na FJFI ČVUT, od roku 1999 externí spolupracovník Tyflokabinetu SONS, od roku 2001 zde pracuje na plný úvazek

seznam pedagogů

1956–1986

(všeobecná střední škola)

Ředitelé

Marie Šimůnková	1956–1959
Jaroslav Ryjáček	1959–1967
Otakar Bohata	1967–1969
Jarmila Šípková/Rajmonová	1969–1971
Hana Teplá	1971–1984
Marie Schifferová	1984–1986

Zástupci ředitele

Vlasta Javůrková	1956–1957
Bohuslav Brož	1957–1959
Marie Šimůnková	1959–1960
Jaroslav Šmídl	1960–1961
Anna Greifová	1961–1964
Jaroslav Šmídl	1964–1970
Hana Teplá	1970–1971
Bedřiška Kašparová	1971–1976
Marie Kopáčková	1976–1982
Jana Vondrová	1982–1983
Marie Schifferová	1983–1984
Hana Kurandová	1984–1986

1968–1986

(střední ekonomická škola)

Ředitelé

Miroslav Vosoba	1951–1981
Malý Václav	1981–1986

1986–2006

(období po spojení všeobecné a ekonomické střední školy)

Ředitelé

Eva Försterová	1986–1990
Marek Světlík	1990–1991
Eva Hadáčková	1991–2002
Ivan Antov	2002–dosud

Zástupci ředitele

Jana Sobotková	1986–1990
Eva Hadáčková	1990–1991
Libuše Šmejkalová	1991–2002
Lenka Balejová/Dubská	2002–dosud

Pedagogové

(období po spojení všeobecné a ekonomické střední školy)

Vojtěch Bálek	1986–1990	Jan Strašrybka	1991
Libuše Beranová	1986–dosud	Dagmar Prylová	1991–1992
Marcela Brožová	1986–1992	Ivan Antov	1992–dosud
Jana Bušková	1986–dosud	Anna Fuchsová	1992–2000
Blanka Císařová	1986–dosud	Jitka Smržová	1992–dosud
Wanda Gonzúrová	1986–2002	Irena Derbalová	1993–1996, 1997–1998
Božena Grünvaldová	1986–1987	Miroslava Kučerová	1993–dosud
Eva Hadáčková	1986–2002	Jarmila Pánková	1993–1994
Dana Kracíková	1986–1989	Jana Hozová	1994–dosud
Růžena Kubátová	1986–dosud	František Kořenek	
Eva Antošová-Mařasová	1986–1997	Vít Krajíček	1996
Pavla Michlová	1986–1992	Eva Čubáková	1999
Zdenka Mohaplová	1986–1987	Karel Bergl	1999–2000
Růžena Rališová	1986–2001	Marek Rojíček	1999–2001
Jana Sobotková	1986–dosud	Klára Eliášková	2000–dosud
Marek Světlík	1986–1991	Vlasta Horadová	2000–dosud
Ladislav Škeřík	1986–1992	Tomáš Prčík	2000 (2 měsíce)
Libuše Šmejkalová	1986–2006	Hana Lejskeová	2001–2004
Miroslava Wagnerová	1986–dosud	Michal Macháč	2001–dosud
Eva Zichová	1986–dosud	Petra Paďourová	2001–dosud
Karel Procházka	1986–1992	Jana Havlová	2000–2001
Božena Bezděková	1987–1993	Jakub Jelínek	2001–dosud
Miloslava Čelková	1987–1988	Zuzana Petržílková	2001–2002, 2005–dosud
Břetislav Verner	1989–dosud	Helena Tichá	2003–2005
Monika Kuncová	1990–1991	Martin Žďánský	2004–dosud
Milan Kvajsar	1990–1992	Alice Procházková	2006–dosud

seznam absolventů

MATEŘSKÁ A JEDENÁCTILETÁ STŘEDNÍ ŠKOLA PRO SLABOZRÁKÉ V PRAZE 12, KOPERNÍKOVA 12

1958/59

XI. ročník – třídní učitelka MARIE ŠVÁBOVÁ

maturanti: Josef Hájek (Praha), Marie Chládková (Svatlín, okr. Český, Brod), Zdeněk Jaki (Praha), Kornelie Králová (Valašské Meziříčí), Marie Kramlová (Praha), Luboš Slavík (Praha), Hana Sommerová (Praha), Helena Šimková (Praha), Eva Vaňkátová (Praha), Bohumil Kuchař (Praha), Josef Vylít (Dobříš)

1959/60

XI. ročník – třídní učitelka LUDVIKA PETŘÍKOVÁ

maturanti: Karla Bednářová (Gottwaldov), Václav Bínovec (Praha), Ivan Fišer (Praha), Petr Kaufman (Praha), Alena Sochorová (Praha), Jaroslav Štumpf (Roudnice), Lenka Vedralová (Turnov)

1960/61

XI. ročník – třídní učitelka MILOSLAVA NOVÁKOVÁ

maturanti: Karel Dura (Praha), František Maňák (Praha), Julius Markup (Slatiňany), Antonín Morávek (Praha), Josef Rálek (Ostašov, okr. Benešov), Zdeňka Schulzová (Praha), Antonín Vávra (Praha)

STŘEDNÍ VŠEOBECNĚ VZDĚLÁVACÍ ŠKOLA PRO MLÁDEŽ S VADAMI ZRAKU V PRAZE 2, KOPERNÍKOVA 12

1961/62

III. ročník – třídní učitelka EVA HADÁČKOVÁ

(v roce 1960/61 X. ročník)

maturanti: Ladislava Bartušková (Praha), Václav Beuml (Praha), Alexander Bicek (Praha), Svatopluk Dubský (Praha), Jiří Kulovaný (Záhoří, okr. Strakonice), Jana Kvochová (Mladé Buky, okr. Trutnov), Václav Loukotka (Ledeč nad Sázavou), Miloš Slavík (Praha), Michaela Šedá (Praha), Jiří Šimonský (Ostrava), Jiří Vlach (Plzeň), Alena Vlachová (Praha)

1962/63

nematurovalo se

1963/64

III. ročník – třídní učitelka JARMILA REIMANNOVÁ

maturanti: Lubomír Hála (Brno), Věra Klečáková (Praha), Jaroslav Kotek (Praha), Jiří Sedláček (Jablonec nad Nisou), Vanda Voříšková (Karlovy Vary), Helena Zvěřinová (Mladá Boleslav)

seznam absolventů - SŠ všeobecná

1964/65

III. ročník – třídní učitel FRANTIŠEK BŮŽEK

maturanti: Kristina Beitlichová (Česká Kamenice), Pavel Čtvrtník (Nový Bor), Václav Dvořák (Tábor), Miluše Dybalová (Olomouc), Stanislava Hejlová (Šumperk), Jitka Kučerová (Praha), Alena Kvíčalová (Ostrava), Alois Opálka (Vsetín), Anna Šnoblová (Praha), Anna Vojtěchovská (Praha), Jana Zástěrová (Liberec)

1965/66

III. A – třídní učitel JAROSLAV HAVEL

maturanti: Michal Bláha (Praha), Jana Kosinová (Brno), Květoslav Lahola (Opava), Vlastimil Litochleb (Praha), Jiří Machovec (Mariánské Lázně), Bronislav Mamojka (Bratislava), Jiří Pospíchal (Praha), Jan Töth (Komárno), Marie Vaňáčová (Písek), Miroslava Zeithamlová (Libeň)

III. B – třídní učitelka BEDŘIŠKA KAŠPAROVÁ

maturanti: Václav Hauer (Plzeň), Milada Houserová (Praha), Ludmila Chlumecká (Praha), Miluše Klégrová (Praha), Hana Kordačová (Praha), Helena Krejčová (Písek), Anna Machková (Most), Jan Miller (Velké Losiny), Jana Ouřadová (Praha), Zdeňka Rohanová (Praha), Aleš Viliams (Ostrava)

1966/67

III. ročník – třídní učitelka JARMILA ŠÍPKOVÁ-REIMANNOVÁ

maturanti: Pavel Bartůněk (Bořislav, okr. Teplice), Josef Chlanda (Strakonice), Antonín Chromáček (Horní Počernice), Eva Jeřábková (Praha), Keklová Helena (Praha), Ivana Ondrušová (Praha), Luděk Soukup (Prostějov), Václav Šlechta (Chomutov), Jaroslav Šubrt (Rousínov), Eva Vitoušová (Vysoké Mýto)

1967/68

III. ročník – třídní učitelka JARMILA ŠÍPKOVÁ

maturanti: Dagmar Bittnerová (Brno), Alena Buchtová (Neslov, okr. Olomouc), Jozef Hanuliak (Žilina), Jaroslav Keller (Dvorec u Nymburka), Zdeněk Kunc (Kroměříž), Jiří Macháček (Plzeň), Vlasta Mašková (Praha), Magdalena Medvecká (Ružomberok), Jaromíra Ševcová (Rychnov nad Kněžnou), Miloš Šturma (Nové Město na Moravě), František Švadlenka (Chrudim)

1968/69

III. ročník – třídní učitelka BEDŘIŠKA KAŠPAROVÁ

maturanti: Alena Antková (Hranice na Moravě), Pavel Bystroň (Stará Ves nad Ohří), Josef Hatla (Kosice, okr. Hradec Králové), Pavel Hurka (Česká Třebová), Miroslav Kraus (Hradec Králové), Milan Lukeš (Jablonec nad Nisou), Miroslav Pekár (Zlaté Moravce), Rudolf Podešva (Šumperk), Ilona Rohanová (Praha), Štěpán Soudek (Brno), Milan Vícha (Žimrovice, okr. Opava)

1969/70

III. ročník – třídní učitelka LIBUŠE JIROUŠOVÁ

maturanti: Bohuslav Brudík (Žabčice, okr. Brno), Bohumil Knupp (Praha), Marie Kupcová (Nový Hrádek), Marie Mazánková (Velké Losiny), Jaroslav Muroň (Frýdek–Místek), Marie Němcová (Želečice, okr. Brno), Zdeněk Šmíd (Praha), Karla Schwarzová (Ostrava – Poruba), František Šalkovský (Hrušková, okr. Sokolov), Martin Šrubař (Praha), Jiří Venci (Praha)

seznam absolventů - SŠ všeobecná

GYMNASIUM PRO MLÁDEŽ S VADAMI ZRAKU V PRAZE 2, KOPERNÍKOVA 12

1971/72

IV. A – třídní učitelka WANDA KYSELOVÁ

(v roce 1968/69 jako 1. ročník SVVŠ, od 2. ročníku gymnasium)

maturanti: Leopold Brückner (Brno), Rudolf Dobeš (Brno), Ester Kramná (Opava), Aleš Neuhäusl (Praha), Jana Novotná (Brno), Jitka Šmídová (Praha), Jitka Špidlová (Praha), Dimo Vasilev (Praha)

IV. B – třídní učitelka RŮŽENA RALIŠOVÁ

(v roce 1968/69 jako 1. ročník SVVŠ, od 2. ročníku gymnasium)

maturanti: Blanka Kvapilová (Pardubice), Ctirad Růžička (Mšeno), Štěpán Sinčák (Horňa, okr. Michalovce), Jiří Stejskal (Žďár nad Sázavou), Veronika Suchárová (Povážská Bystrica), Vladimír Šedivý (Chroustov, okr. Jičín), Imrich Toth (Komárno), Jana Vojtová (Tábor)

1972/73

IV. ročník – třídní učitel FRANTIŠEK BŮŽEK

maturanti: Olga Bechová (Liberec), Robert Gryga (Frýdek–Místek), Jaroslav Hošek (Kladno), Lubomír Kolář (Brno), Jaroslav Kučera (Brno), Miroslav Michálek (Hodonín), Miroslav Nesnídal (Plzeň), Vladimír Novobilský (Ostrava), Ilja Šafařík (Praha)

1973/74

IV. ročník – třídní učitelka ZDENKA NEDBALOVÁ

maturanti: František Baroň (Bratřejov), Přemysl Donát (Městec Králové), Daniela Gráfová (Praha), Jaroslav Hryz (Sedlec – Prčice), Jiří Ježek (Praha), Renata Kubelková (Praha), Zdeněk Malý (Semily), Jiří Mareška (Ostrava), Ronald Nikl (Brandýs nad Labem), Vladimír Peterka (Praha), Eva Skočková (Nový Jičín)

1974/75

IV. ročník – třídní učitel FRANTIŠEK BŮŽEK

maturanti: Jiří Budil (Praha), Josef Cerha (Nymburk), Vladimír Cintula (Bratislava), Zbyněk Galvas (Opava), Lea Kašparová (Praha), Libuše Krupičková (Jičín), Helena Mužíková (Praha), Radka Nováková (Praha), Jaroslava Pelcová (Úpice), Pavel Pudil (Kostelec, okr. České Budějovice), Dagmar Svobodová (Týn nad Vltavou)

1975/76

IV. ročník – třídní učitelka RŮŽENA RALIŠOVÁ

maturanti: Jiří Havel (Opava), Jana Ježková (Prachatice), Světlana Kalčíková (Praha), Jaromír Koláček (Ostrava), Ivan Vatra (Praha), Petr Vorlíček (Praha)

1976/77

IV. A – třídní učitelka WANDA KYSELOVÁ

maturanti: Pavel Brhel (Jirkov), Jozef Cupaník (Púchov), Petr Kreibich (Ústí nad Labem), Viera Neubauerová (Levoča), Marie Pelcová (Uherské Hradiště)

IV. B – třídní učitelka JANA BUŠKOVÁ

maturanti: Robert Gonzúr (Praha), Antonín Herudek (Chuchelná, okr. Opava), Tomáš Kubíček (Praha), Ludmila Martínková (Liberec), Václav Polášek (Frýdek–Místek), Radmila Škrdlová (Praha), Zdeněk Velíšek (Praha)

seznam absolventů - SŠ všeobecná

1977/78

IV. A – třídní učitelka WANDA KYSELOVÁ

maturanti: Florian Cubjak (Bardějov), Emilie Foltýnová (Karviná), Marie Friedrischková (Frýdek–Místek), Ján Harvilla (Humenné), Marie Ježková (Crkov), Eva Macháčková (Ostrava), Jaroslava Nováčková (Praha), Zdeněk Svoboda (Týn nad Vltavou), Jarmila Šimková (Havlíčkův Brod), Helena Šimová (Praha), Hana Unčovská (Boskovice), Valeria Vidová (Rožňava), Pavel Vorlíček (Praha)

1978/79

IV. ročník – třídní učitel FRANTIŠEK BŮŽEK

maturanti: Vítězslav Báča (Ostrava), Věra Borovičková (Vsetín), Svatava Galetková (Vsetín), Hana Holá (Opava), Hana Janásová (Praha), Jana Křenová (Havlíčkův Brod), Helena Poláčková (Plzeň), Ján Rakytko (Lučenec), Jana Samuhelová (Nový Jičín)

GYMNÁZIUM PRO ZRAKOVĚ POSTIŽENOU MLÁDEŽ V PRAZE 2, KOPERNÍKOVA 12

1979/80

IV. ročník – třídní učitelka RŮŽENA RALIŠOVÁ

maturanti: Pavla Brožová (Klatovy), Bohumír Daters (Hlohovec), Libor Dias (Krásná Hora nad Vltavou), Hana Fišerová (Ústí nad Labem), Eva Foltýnová (Karviná), Bohdan Hallada (Praha), Anna Lacinová (Praha), Ilja Lochmann (Hulín), Josef Mareček (Rožnov pod Radhoštěm), Marie Mandlerová (Praha), Richard Neuwirth (Jihlava), Iveta Pleidelová (Nitra), Jiří Výmola (Prostějov)

1980/81

IV. ročník – třídní učitelka WANDA KYSELOVÁ

maturanti: Hana Babáčková (Praha), Imrich Durkač (Košice), Marta Heglasová (Bruntál), Rozália Hudačková (Kežmarok), Roman Novotný (Ostrava), Jiří Příplata (Plzeň), Pavel Ptáčník (Čáslav), Dana Pudilová (Praha), Dagmar Smolová (Praha), Stanislava Sykáčková (Chomutov), Oldřiška Špačková (Dobromilice), Štěpánka Šťastná (Slaný), Vladimír Zán (Rimavská Sobota)

1981/82

IV. ročník – třídní učitelka LIBUŠE ŠMEJKALOVÁ

maturanti: Bučková Dagmar (Brno), Čevela Milan (Uherské Hradiště), Lubica Halušková (Prievdza), Tamara Karcková (Bratislava), Michal Korčák (Praha), Vratislav Kříž (Praha), Miroslav Pavelka (Vsetín), Milan Pešák (Přerov), Helena Petrášová (Bratislava), Martina Poubová (Plzeň), Jaroslav Rusnák (Košice), František Výmola (Prostějov), Marie Žebrová (Bardejov)

1982/83

IV. ročník – třídní učitel FRANTIŠEK BŮŽEK

maturanti: Jiří Čása (Plzeň), Miroslav Červík (Přerov), Jaroslav Kocman (Gottwaldov), René Kožíšek (Praha), Stanislav Mikulík (Přílepy, okr. Kroměříž), Jan Pokorný (Ivančice), Martin Rous (Praha), Miroslav Stacho (Český Těšín), Jana Valková (Krompachy, okr. Spišská Nová Ves)

seznam absolventů - SŠ všeobecná

1983/84

IV. ročník – třídní učitel MAREK SVĚTLÍK

maturanti: Jan Bísek (Strakonice), Štefan Čulík (Nitra), Ludvík Dluhoš (Bílovec, okr. Nový Jičín), Lenka Drobečková (Mladá Boleslav), Věra Drobečková (Mladá Boleslav), Juraj Fogada (Sušice), Josef Gruncl (Slaný), Marie Kratochvílová (Klatovy), Marcel Pindel (Frýdek–Místek), Eva Rakovská (Zlaté Moravce, okr. Nitra), Eva Viglaská (Nová Baňa, okr. Žiar nad Hronom), Zdeněk Zdráhal (Prostějov)

GYMNÁZIUM PRO ZRAKOVĚ POSTIŽENOU MLÁDEŽ V PRAZE 2, KOPERNÍKOVA 12

(výuka v Praze 4–Michli, Michelská 12/323)

1984/85

IV. ročník – třídní učitelka WANDA GONZÚROVÁ/KYSELOVÁ

maturanti: Jindra Broukalová (Praha), Ilona Cinová (Praha), Pavel Gregor (Praha), Hana Groscheová (Nový Jičín), Jiřina Poláková (Rakovník), Dana Procházková (Varnsdorf), Jarmila Šimková (Praha), Radovan Šulc (Vysoké Mýto), Eva Švarcová (Praha), Pavel Vaculík (Šternberk, okr. Olomouc)

1985/86

IV. ročník – třídní učitelka LIBUŠE BERANOVÁ

maturanti: Miloslav Camfrel (Janovice), Bohuslav Dohelský (Velké Hamry), Marek Houška (Praha), Michaela Kaisersatová (Praha), Zuzana Krovínová (Bratislava), Radka Novotná (Rakovník), Edwin Ozimek (Nové Sedlo), Marcela Popelková (Olomouc), Ivo Trýzna (Praha), Radim Vřeský (Opava)

GYMNÁZIUM PRO ZRAKOVĚ POSTIŽENOU MLÁDEŽ V PRAZE 4, MICHELSKÁ 12/323

1986/87

G4 – třídní učitelka LIBUŠE ŠMEJKALOVÁ

maturanti: Vladimír Fiala (Praha), Csaba Garai (Rimavská Sobota), Milan Hudec (Báňská Bystrica), Petr Karaffa (Frýdek–Místek), Karel Macháček (Praha), Martin Mašín (Praha), Petr Rachunek (Uherský Brod), Silvia Senciová (Levice), Kateřina Smržová (Mělník), Petr Splavec (Praha), Alexandra Strakošová (Topolčany), Ivana Štanclová (Praha)

1987/88

G4A – třídní učitelka JANA BUŠKOVÁ

maturanti: Peter Baláž (Bukov, okr. Humenné), Ján Dubovský (Zvolen), Romana Doleželová (Olomouc), Miroslav Folprecht (Praha), Iva Gregorová (Chýše), Pavol Halaj (Košice), Jiří Hodal Košice (Praha-Kolovraty), Klára Kopecká (Litomyšl), Jitka Macháčová (Roudnice nad Labem), Aleš Novák (Praha), Dana Příplatová (Krtov), Martin Šmíd (Praha), Marta Vaštová (Litoměřice)

G4B – třídní učitel MAREK SVĚTLÍK

maturanti: Jaroslav Dráb (Prešov), Zdeněk Drahoňovský (Vsetín), Dita Gemmová (Benešov), Ján Kollár (Spišská Nová Ves), Mileta Mašinová (Praha), Radek Mikeš (Přerov), Ladislav Papp (Třebišov), Pavla Supová (Písek), Jan Szkatula (Frýdek–Místek), Jaroslav Vanda (Košice), Zuzana Vlášková (Náchod), Jaromír Vrána (Havlíčkův Brod)

seznam absolventů - SŠ všeobecná

1988/89

G4 – třídní učitelka RŮŽENA RALIŠOVÁ

maturanti: Anna Bodnárová (Třebišov), Jan Gallas (Gottwaldov), Michaela Holasová (Praha), Barbora Kohoutová (Praha), David Kozák (Praha), Ilona Krátká (Praha), Šárka Kuchnová (Česká Lípa), Šárka Loníčková (Olomouc), Robert Míšek (Praha), Timea Vidová (Dunajská Streda), Pavlína Žáčková (Litoměřice)

1989/90

G4 – třídní učitelka LIBUŠE BERANOVÁ

maturanti: Petra Cichrová (Praha), Ondřej Fránek (Praha), Darek Jech (Litoměřice), Ivana Kadlčíková (Brno), Marek Procházka (Čáslav), Stanislav Semančík (Prešov), Pavla Valníčková (Praha), Romana Zbožínková (Litovel), Petra Dušková (Písek), Katarína Macingová (Turnianské Podhradie)

1990/91

G4 – třídní učitelka LIBUŠE ŠMEJKALOVÁ

maturanti: Daniel Běloušek (Praha), Radek Bugyi (Ostrava), Iveta Kalužíková (Opava), Martin Klein (Břeclav), Vlastimil Košner (Jindřichův Hradec), Miroslava Kubanová (Přerov), Jan Kulháněk (Řevničov), Michal Šmíd (Praha), Petr Teichmann (Praha), Kateřina Teplá (Praha), Jitka Zedníková (Olomouc), Martin Slavíček (Praha)

1991/92

G4 – třídní učitelka JANA BUŠKOVÁ

maturanti: Miroslava Beranová (Praha), Radek Cichra (Praha), Martina Černá (Praha), Michal Dragoun (Praha), Martin Guman (Bystřice pod Pernštejnem), Petr Hladík (Krchleby, okr Nymburk), Daniel Huba (Brno), Petr Jílek (Týniště nad Orlicí), Lenka Mátlová (Hrušovany u Brna), Jana Pabousková (Praha), Henryk Paluch (Jablunkov), Renata Sirotková (Počáply), Slávka Sklenčárová (Velopolie, okr. Humenné)

GYMNÁZIUM PRO ZRAKOVĚ POSTIŽENOU MLÁDEŽ V PRAZE 5, RADLICKÁ 115

1992/93

G4 – třídní profesorka RŮŽENA RALIŠOVÁ

maturanti: Petr Jánský (České Budějovice), Michaela Klorová (Havířov), Jana Lusková (Rychtářov, okr Vyškov), Marek Macháček (Knínice u Boskovic), Miroslav Marek (Praha), Zdena Prošková (Tachov), Marcela Sejáková (Ratiškovice), Jiří Trojovský (Týniště nad Orlicí), Milan Vontorčík (Bratislava), Petra Knoblochová (Praha)

1993/94

G4 – třídní učitelka WANDA GONZÚROVÁ

maturanti: Marcela Burganová (Lubochňa), Beáta Ďugelová (Nededza, okr. Žilina), Kateřina Halámková (Brno), Petr Kravec (Krnov), Edita Komárková (Praha), Daniela Marhanová (Praha), Daniela Pojslová (Dolní Němčí), Pavel Stránský (Praha), Martina Šípová (Kláster, Hradiště nad Jizerou), Radek Šváb (Zábřeh na Moravě)

1994/95

G4 – třídní učitelka JITKA SMRŽOVÁ

maturanti: Peter Fabián (Bratislava), Jana Hatláková (Plzeň), Hanuš Karpíšek (Praha), Pavel Marek (Praha), Aleš Mátl (Brno), Jana Moravcová (Odolená Voda), Lenka Navrátilová (Praha), Jitka Ottová (Praha), Tereza Pechová (Praha), Tomáš Prčík

seznam absolventů - SŠ všeobecná

(Hodonín), Miroslava Sedláčková (Praha), Tereza Schrötterová (Praha), Daniel Slavík (Praha), Tomáš Šmíd (Praha)

1995/96

G4 – třídní učitelka JANA BUŠKOVÁ

maturanti: Jan Hausmann (Mořina), Iveta Janošková (Praha), Marek Kuntoš (Praha), Gabriela Menclová (Praha), Libor Novák (Praha), Jiří Hájek/Řezáč (Praha), Michal Řezka (Brno), Markéta Slabá (Vlašim), Tomáš Slabý (Vlašim), Jan Šnyrych (Olomouc), Urbánková Vlasta (Praha)

1996/97

G4 – třídní učitelka RŮŽENA KUBÁTOVÁ

maturanti: Barbora Babáková (Praha), Lenka Baňková (Praha), Renata Matoušková (Horní Bříza, okr. Plzeň), Hana Míková (Cernovice, okr. Beroun), Jiří Pokorný (Praha), Michaela Poláková (Praha), Olga Plachejťová (Praha), Kristýna Rumlová (Kněžmost), Jiří Zelinka (Brankovice), Stanislav Slováček (Praha)

1997/98

G4 – třídní učitelka WANDA GONZÚROVÁ

maturanti: Ondřej Černý (Praha), Irena Goláňová (Praha), Marie Imlaufová (Dvůr Králové), Jiří Jirsa (Praha), Tomáš Kuha (Praha), Jiřina Machátová (Praha), Ondřej Pokorný (Praha), Marek Salaba (Železný Brod), Jan Lomoz (Týnec nad Vltavou)

1998/99

G4 – třídní učitelka JANA HOZOVÁ

maturanti: Jana Fialová (Žďár nad Sázavou), Jiří Kuneš (Praha), Aneta Mizerová (Praha), Michal Řehák (Černošice), Jan Šplíchal (Praha), Kryštof Šuhajda (Praha), Doubravka Šumanová (Praha), Markéta Švehlová (Praha)

2000/01

G4 – třídní učitel IVAN ANTOV

maturanti: Klára Bechová (Praha), Jiří Cechner (Praha), Jan Fecko (Mělník), František Fontán (Praha), Jana Homolová (Plzeň), Tomáš Hromádka (Praha), Věra Machátová (Praha), Denisa Tábořská (Česká Lípa)

2001/02

G4 – třídní učitelka WANDA GONZÚROVÁ

maturanti: Hana Cábová (Praha), Jan Hegr (Praha), Kateřina Hudečková (Harrachov), Huong Le Thi Thu (Praha), Jan Pavelec (Černice), Jiří Sirový (Most), Květuše Šilhavá (Prostředkovice), Veronika Širlová (Praha), Filip Zemánek (Praha), Jan Zíkl (Praha)

2002/03

G4 – třídní učitelka JANA HOZOVÁ

maturanti: Tomáš Brandejský (Ústí nad Labem), Vladimír Dvořák (Týn nad Vltavou), Martin Janoško (Praha), Oldřich Šmejcký (Praha)

2003/04

G4 – třídní učitelka RŮŽENA KUBÁTOVÁ

maturanti: Michal Codi (Český Krumlov), Jakub Kamberský (Praha), Jan Potůček (Praha), Petr Schweiner (Praha), Ondřej Šulc (Nová Ves), Lenka Tománková (Praha), Roman Trantina (Praha), Lukáš Valer (Buchlovice)

seznam absolventů - SŠ všeobecná

2004/05

G4 – třídní učitelka PETRA PAĎOUROVÁ

maturanti: Petr Bláha (Trmice), Vojtěch Blažek (Nová Paka), Petr Demuth (Jičín), Jiří Fenz (Praha), Gabriela Fillerová (Praha), Ondřej Lusk (Hluboká nad Vltavou), Matěj Velek (Praha)

GYMNÁZIUM PRO ZRAKOVĚ POSTIŽENÉ A STŘEDNÍ ODBORNÁ ŠKOLA PRO ZRAKOVĚ POSTIŽENÉ, PRAHA 5, RADLICKÁ 115

OBOR VZDĚLÁNÍ: GYMNÁZIUM

2005/06

G4 – třídní učitelka JANA BUŠKOVÁ

maturanti: Veronika Bulířová (Újezd nad Lesy), Marek Durila (Ústí nad Labem), Petr Kašpar (Poděbrady), Oldřich Machát (Praha), Martin Mencák (Praha), Marcela Mezihoráková (Mladá Boleslav), Jana Pazderová (Praha), Petra Schejbalová (Slapy nad Vltavou), Pavel Srp (Praha), Barbora Stiborová (Praha)

seznam absolventů - SŠ ekonomická

STŘEDNÍ EKONOMICKÁ ŠKOLA V PRAZE 1, DUŠNÍ 7

(výuka v bývalém Klárově ústavu v Praze 4 – Krči, Budějovická 756/188)

1970/71

3.eI – třídní učitelka HILDA KŘÍŽOVÁ

absolventi: Milan Antal (Trnava), Anna Beinhauerová (Opava), Jan Bogner (Humenné), Ludmila Hacarová (Hrdibořice, okr. Prostějov), Eva Hřibová (Rozlovice u Luhačovic), Jarmila Skibová (Starý Bohumín), Irena Stránská (Piletice, okr. Hradec Králové)

1971/72

E3 – třídní učitel JOSEF OLEMR

absolventi: Josef Kovář (Vimperk), Josef Láník (Polešovice, okr. Uherské Hradiště), Bořivoj Marek (Jihlava), Pavel Michálek (Gottwaldov)

1972/73

E3 – třídní učitelka HILDA KŘÍŽOVÁ

absolventi: Věra Lorincová (Medlov, okr. Olomouc), Miroslav Marín (Bratislava), Bohumila Smrčková (Moravský Krumlov), Zdeněk Žužič (Bratislava)

STŘEDNÍ EKONOMICKÁ ŠKOLA PRO MLÁDEŽ S VADAMI ZRAKU, BUDĚJOVICKÁ 756/188, PRAHA 4 – KRČ

1973/74

E3 – třídní učitelka HILDA KŘÍŽOVÁ

absolventi: Jindřich Hegr (Opatov, okr. Svitavy), Tibor Koczkas (Zlatná na Ostrove, okr. Komárno), Karel Kolář (Vrbice, okr. Karviná), Kamil Stejskal (Olomouc), Jiří Uličný (Litovel)

1974/75

E3 – třídní učitelka HILDA KŘÍŽOVÁ

absolventi: Erika Balková (Pohranice, okr. Nitra), Mária Brindzáková (Piešťany), Emil Dendis (Oravská Lesná, okr. Dolný Kubín), Jarmila Gejdošová (Báhoň, okr. Bratislava), Anna Hankovská (Richvald, okr. Bardejov), Peter Kováčik (Luka nad Váhom, okr. Trenčín), Pavol Ondrejčka (Martin), Mária Valková (Slatvina, okr. Spišská Nová Ves), Oľga Zborovjanová (Šarišské Sokolovce, okr. Prešov), Stanislav Grolich (Litovel), Luboš Jakubec (Litovel), Jaroslav Karmazín (Vlkov, okr. Žďár nad Sázavou), Josef Zbranek (Gottwaldov)

1975/76

E3 – třídní učitelka ZDENKA MOHAPLOVÁ

absolventi: Anna Birkušová (Brandýs nad Labem), Ján Bušek (Orlov, okr. Stará Lubovňa), Jitka Ježková (Praha), Peter Kováč (Bratislava), Jiljí Mahr (Třebíč), Zdeněk Mulač (Mýto, okr. Rokycany), Drahomíra Nemčoková (Bravarovo, okr. Banská Bystrica), Eva Podlešáková (Lomnice, okr. Sokolov), Vladimír Starý (Praha), Anna Štětínová (Unín, okr. Senica), Hana Vondrová (Veselá, okr. Havlíčkův Brod)

1976/77

E3A – třídní učitelka BLANKA MACHOVÁ

absolventi: Miroslava Čedíková (Kladno), Vlasta Dlouhá (Praha), Marie Fricová (Žďár nad Sázavou), Marcela Hessová (Liberec), Milan Chlebuš (Čierna Lehota, okr. Rožňava), Jíří

seznam absolventů - SŠ ekonomická

Kaprálek (Benešov), Josef Kořenek (Šumice, okr. Uherské Hradiště), Milena Pimprová (Praha), Stanislav Ullman (Chotouchov, okr. Kolín)

E3B – třídní učitelka HILDA KŘÍŽOVÁ

absolventi: Jitka Jelínková (Potštejn, okr. Rychnov nad Kněžnou), Jarmila Müllerová (Praha), Jaroslava Nováková (Poděbrady), Karel Šanda (Praha), Gabriela Tomášová (Rožňava), Mária Tralichová (Piešťany), Josef Včelařík (Branky, okr. Vsetín), Ivana Veselá (Praha)

1977/78

E3A – třídní učitelka JAROSLAVA HRABĚTOVÁ

absolventi: Eva Bažantová (Most), Alice Bírová (Meziboří, okr. Most), Stanislav Knopp (Horná Ždána, okr. Bánská Bystrica), Darina Kováčiková (Radošina, okr. Trnava), Jana Poláková (Litovel), Anna Petróciová (Štúrovo), Rostislav Weiss (Přelouč)

E3B – třídní učitelka HANA KURANDOVÁ

absolventi: Vladimír Číž (Nové Sedlice, okr. Opava), Marie Grolichová (Litovel), Jiří Hrubý (Svitákov, okr. Blansko), Dagmar Onderková (Milenov, okr. Přerov), Věra Panochová (Beroun), Josef Paták (Litovel), Madlen Truhlářová (Praha)

1978/79

E3A – třídní učitelka ZDENKA MOHAPLOVÁ

absolventi: Jaromír Fryčák (Střelice, okr. Olomouc), Hana Hladišová (Šumperk), Luboš Krapka (Trnava), Vladimír Mikuša (Praha), Eva Peroutková (Ústí nad Labem), Emília Suchomelová (Košícké Podhradie), Mária Vašková (Horné Ovešany, okr. Trnava)

E3B – třídní učitelka BLANKA MACHOVÁ

absolventi: Blanka Bartošová (Kralupy nad Vltavou), Jarmila Bednaříková (Frýdek Místek), Zdena Blahová (Praha), Petr Čermák (Třebíč), Věra Chrtková (Nová Paka), Zdena Kurková (Krakovany, okr. Kolín)

EKONOMICKÁ ŠKOLA PRO ZRAKOVĚ POSTIŽENOU MLÁDEŽ V PRAZE 4–KRČI, VÍDEŇSKÁ 756/28

1979/80

E3 – třídní učitelka HILDA KŘÍŽOVÁ

absolventi: Pavel Balák (Tišnov, okr. Brno), Dana Besedová (Batelov, okr. Jihlava), Petr Gregor (Praha), Jiří Hadrbolec (Praha), Eva Morávková (Praha), Milan Pecho (Lednické Rovné, okr. Povážská Bystrica), Michal Petržík (Praha), Barbora Šebová (Praha), Jiří Uhlíř (Holice, okr. Pardubice), Jana Zajícová (Pardubice)

1980/81

E3A – třídní učitelka JAROSLAVA HRABĚTOVÁ

absolventi: Hana Břejchová (Praha), Kamil Burda (Dihé nad Cirochom, okr. Humenné), Lucie Čermáková (Praha), Marcela Černínová (Jilemnice, okr. Opava), Vladimír Franc (Libocheč, okr. Ústí nad Labem), Luděk Hróz (Přerov), Michal Petráž (Česká Třebová), Ivana Urbánková (Brno)

E3B – třídní učitelka HANA KURANDOVÁ

absolventi: Lenka Dandová (Škvorec), Jan Horský (Praha), Eva Lišková (Rakovník), Jitka Motyčáková (Mikulovice), Marie Motyčáková (Mikulovice), Ivana Poláková (Brno), Vladimír Vodička (Děčín)

**STŘEDNÍ EKONOMICKÁ ŠKOLA PRO ZRAKOVĚ POSTIŽENOU MLÁDEŽ V PRAZE 4,
VÍDEŇSKÁ 756/28**

1982/83

E5 – třídní učitelka JAROSLAVA HRABĚTOVÁ

maturanti: Dana Besedová (Batelov, okr. Jihlava), Kamil Burda (Dihé nad Cirochom, okr. Humenné), Miroslava Čedíková (Kladno), Lucie Čermáková (Praha), Marcela Černínová (Jilemnice, okr. Opava), Vladimír Franc (Libocheč, okr. Ústí nad Labem), Luděk Hróz (Přerov), Michal Petráž (Česká Třebová), Jiří Uhlíř (Pardubice), Ivana Urbánková (Brno), Vladimír Vodička (Děčín)

1983/84

E5 – třídní učitelka BLANKA MACHOVÁ

maturanti: Hana Dubská (Křivoklát), Miroslav Panenka (Pchery, okr. Kladno), Zdeněk Pícha (Jáchymov), Miroslav Svoboda (Praha), Miloš Šmíd (Praha), Jitka Teichmannová (Mladá Boleslav), Anna Timková (Omšenice, okr. Trenčín)

**STŘEDNÍ EKONOMICKÁ ŠKOLA PRO ZRAKOVĚ POSTIŽENOU MLÁDEŽ V PRAZE 4,
VÍDEŇSKÁ 756/28**

(výuka v Praze 4–Michli, Michelská 12/323)

1984/85

E5 – třídní učitelka ZDENKA MOHAPLOVÁ

maturanti: Libuše Bartošová (Ústí nad Labem), Pavel Bílý (České Budějovice), Jitka Houžvičková (Litoměřice), Jaroslav Kopal (Dolní Smržovka, okr. Jablonec nad Nisou), Josef Kořenek (Otrokovice), Alena Mihulová (Brno), Irena Němečková (Praha), Jitka Paříková (Praha), Věra Řezníčková (Malé Novosady, okr. Přerov), Zdeňka Sedláčková (Štítina, okr. Opava), Ludmila Szegenyová (Kostolany pod Tribečom, okr. Nitra)

1985/86

E5 – třídní učitelka BLANKA MACHOVÁ

maturanti: Jaroslav Bürger (Poděbrady), Jana Duchková (Točnick, okr. Klatovy), Milena Hermanová (Praha), Jitka Hořejší (Kozojovice, okr. Plzeň), Helena Josefusová (Strakonice), Oliva Samková (Praha), Zdeňka Škardová (Praha), Viola Uzsáková (Stará Libava, okr. Bruntál), Jan Vrabel (Mariánské Lázně)

**STŘEDNÍ EKONOMICKÁ ŠKOLA PRO ZRAKOVĚ POSTIŽENOU MLÁDEŽ V PRAZE 4,
MICHELSKÁ 12/323**

1986/87

E5 – třídní učitelky MARCELA BROŽOVÁ, MIROSLAVA WAGNEROVÁ

maturanti: Věra Běhalová (Přerov), Ludmila Blaženková (Kladno), Ivo Budil (Vizovice), Irena Červenková (Praha), Miroslav Dunajský (Liptovská Teplička, okr. Poprad), Alena Chylíková (Praha), Petr Kubisz (Praha), Ladislav Limberk (Javůrek, okr. Brno), Anna Lisoňová (Nižné Repaše, okr. Spišská Nová Ves), Karel Novotný (Divišov, okr. Benešov), Zuzana Poláková (Bratislava), Josef Puczok (Třinec), Jana Vávrová (Praha)

seznam absolventů - SŠ ekonomická

1987/88

E5 – třídní učitelka PAVLA MICHLOVÁ

maturanti: Petr Hlous (Nýřany), Martin Kalman (Michalovce), Vlastimil Kudrna (Vilémov, okr. Kutná Hora), Lenka Korandová/Lemberková (Náchod), Ludmila Minarčíková (Kopřivnice), Romana Schneiderová (Praha), Jana Šíroká (Žleby), Renata Špatzová (Praha), Milan Tkáčik (Tahanovce, okr. Košice), Jaromír Vospěl (Slavonice), Jiří Vrba (Praha)

1988/89

E5 – třídní učitelka BLANKA ČISAŘOVÁ

maturanti: Erika Bursová (Zadné Hálny, okr. Bánská Bystrica), Radek Dlouhý (Liberec), Luboš Košan (Nevolníky, okr. Plzeň), Marta Maruščáková (Ptičie, okr. Humenné), Alena Melicharová (Praha), Aleš Moravec (Brno), Roman Otáhal (Praha), Marek Sapák (Ochoz, okr. Brno), Renata Vítová/Kotyzová (Praha), Michal Vodrážka (Praha)

1989/90

E5 – třídní učitelka RŮŽENA KUBÁTOVÁ

maturanti: Martin Hruška (Bratislava), Vít Janoušek (Praha), Michal Kahovec (Praha), Tomáš Kahovec (Praha), Olga Kocanová (Mělník), Dana Kutílková (Moravany, okr. Čáslav), Pavlína Masáková (Mnichovo Hradiště), Pavla Nyáriová (Praha), Jitka Vlasáková (Praha), Pavel Vokoun (Praha)

OBCHODNÍ AKADEMIE PRO ZRAKOVĚ POSTIŽENOU MLÁDEŽ V PRAZE 4, MICHELSKÁ 12/323

1990/91

E5 – třídní učitel LADISLAV ŠKEŘÍK

maturanti: Andrea Bartošová-Bocková (Brno), Lucie Brindlerová (Praha), Šárka Košatková/Hrdličková (Praha), Marta Chudjaková (Cihelné, okr. Dolní Kubín), Vladimír Kysela (Stružinec, okr. Semily), Pavel Loyda (Moravské Budějovice), Pavel Mach (Rtyně, okr. Trutnov), Tomáš Novák (Praha), Iva Pospíšilová (Dvůr Králové), Vojtěch Sivák (Bečov nad Teplou), Mária Štofová (Bystré, okr. Vranov nad Toplou), Daniel Vít (Praha), Miroslava Zíková (Kocourov, okr. Klatovy)

1991/92

E5 – třídní učitelka MARCELA BROŽOVÁ

maturanti: Romana Srbová/Antošová (Neratovice), Zdeněk Čiháček (Teplice), Roman Holík (Záluží), Miroslav Krejčí (Jiřetice), Jana Kudličková (Praha), Petr Kudrna (Vilémov, okr. Havlíčkův Brod), Martin Motrinec (Sepekov, okr. Písek), Tomáš Novák (České Budějovice), Vladislava Novotná (Třebíč), Antonín Stránský (Praha), Marek Tancik (Nitra)

OBCHODNÍ AKADEMIE PRO ZRAKOVĚ POSTIŽENOU MLÁDEŽ V PRAZE 5, RADLICKÁ 115

1992/93

E5 – třídní učitelka Miroslava Wagnerová

maturanti: Martin Bařtipán (Krabčice, okr. Litoměřice), Tereza Broulíková (Praha), Tomáš Gůra (Praha), Martina Koprlová (Nitra), Andrea Krajňáková (Stará Lubovňa), Šárka Kvanková (Cheb), Peter Magdolen (Bratislava), Monika Žáčková/Rohlíčková (Praha).

seznam absolventů - SŠ ekonomická

Petra Slavíčková (Kostelec nad Labem), Radek Švarc (Dolní Dobrouč, okr Ústí nad Orlicí), Stanislav Švarc (Dolní Dobrouč), Lubomír Zahurančík (Olšavka, okr Spišská Nová Ves)

1993/94

E5 – třídní učitelka JANA SOBOTKOVÁ

maturanti: Radomír Brúder (Bratislava), Venuše Gůrová/Holanová (Praha), Jan Hirsch (Praha), Renáta Klimešová (Slatiňany), Renáta Kovaříková (Hustopeče u Brna), Dagmar Kratochvílová (Olešná, okr Beroun), Stanislav Machyniak (Lipovec, okr. Zvolen), Eva Mátlová (Hrušovany u Brna), Markéta Orságová (Bruntál), Hana Osladilová (Olomouc), Pavla Richterová (Hluboká nad Vltavou)

A4 – třídní učitelka LIBUŠE BERANOVÁ

maturanti: Karla Černá (Mikulov), Věra Foltová (Hostinné, okr Trutnov), Vlastislav Hezoučský (Narysov, okr. Příbram), Roman Hlavsa (Kasejovice, okr. Plzeň), Dagmar Křepelová (Zdice), Petr Novák (Praha), Lucia Petróová (Bratislava), Martin Plíštil (Potštejn nad Orlicí), Jarmila Srncová (Plzeň), Viktor Stupka (Klenovec, okr. Poprad), Pavel Šindelář (Novosady, okr. Kroměříž), Markéta Volavková (Mnichovo Hradiště)

1994/95

A4 – třídní učitelka LENKA DUBSKÁ

maturanti: Michal Cigánek (Praha), Petr Fabián (Bratislava), Pavla Hrstková (Vraňany), Marcela Jiříková (Zdítov), Jan Klimovič (Velvary), Gabriela Koutná (Olomouc), Vladimír Král (Český Krumlov), Petr Oberreiter (Praha), Kateřina Štefcová (Kadaň), Kristína Ternényová (Nitra), Jana Dyková (Praha), Vladimír Kňazko (Povážská Bystrica), Věra Novotná (Praha)

1995/96

A4 – třídní učitelka ANNA FUCHSOVÁ

maturanti: Aleš Čeněk (Mladá Vožice), Jana Hanzlíková (Ostrava), Markéta Jará (Praha), Kamila Jindrová (Praha), Lucie Jindrová (Praha), Lucie Kýrová (Praha), Petra Macháčková (Praha), Jaroslav Míhl (Praha), Lenka Olbertová (Oravská Lešná), Jiří Pytlíček (Česká Třebová), Alena Švehlová (Praha), Zuzana Ouředníková (Velké Výkleky, okr. Nymburk)

1996/97

A4a – třídní učitelka BLANKA CÍSAŘOVÁ

maturanti: Martina Hamanová (Praha), Marcela Hrušková (Praha), Tomáš Kebza (Praha), Pavla Křivánková (Praha), Petra Kubešová (Praha), Senta Lukešová (Praha), Tomáš Rain (Praha), Petr Staněk (Praha), Denisa Nemětová (Lány)

A4b – třídní učitel Ivan Antov

maturanti: Michal Gala (Lhota pod Lipčany, okr. Hradec Králové), Pavlína Hilbertová (Most), Lucie Kasperová (Ústí nad Labem), Eva Oppenheimerová (Rumburk), Sabina Rogie (Praha), Martina Višňanská (Brno), Lucie Rybářová (Karlovy Vary)

1997/98

A4 – třídní učitelka LIBUŠE BERANOVÁ

maturanti: Petr Fiala (Klatovy), Lenka Flieglová (Praha), Martina Honsová (Praha), Jan Hudeček (Harrachov), Ladislav Kandler (Praha), Jiřina Pražáková (Praha), Petr Řehák (Lahošť, okr Teplice), Monika Viktoříková (Tábor), Karel Vlach (Praha), Ondřej Závodský (Praha)

seznam absolventů - SŠ ekonomická

1998/99

A4a – třídní učitelka MIROSLAVA WAGNEROVÁ

maturanti: Zdeněk Barlok (Šluknov), Veronika Fiedlerová (Žižkovo Pole, okr Havlíčkův Brod), Stanislav Franc (Praha), Jan Horčák (Praha), Radka Chmelová (Praha), Michal Jelínek (Praha), Tomáš Kašpar (Poděbrady), Roman Mareš (Spořice), Olga Mařánková (Praha), Martin Procházka (Praha), Filip Šnebergr (Praha), Michal Vítek (Praha)

A4b – třídní učitelka LENKA DUBSKÁ

maturanti: Lenka Honová (Praha), Aleš Chocholoušek (Praha), Markéta Jůnová (Praha), Karla Kratochvílová (Praha), Eva Krommelová (Praha), Kima Lohaczová (Praha), Veronika Petříková (Praha), Andrea Mlezivová (Stod, okr. Plzeň)

1999/2000

A4 – třídní učitelka MIROSLAVA KUČEROVÁ

maturanti: David Berenreiter (Žatec), Bohumír Juroška (Praha), Radek Krejčí (Rakovník), Andrea Kučerová (Uzeničky, okr Strakonice), Eliška Maňáková (Praha), Michal Novotný (Praha), Tomáš Pála (Praha), Hana Mádlová (Praha), Barbora Seidlová (Kardašova Řečice), Kamila Soukupová (Praha), Lenka Potěšilová (Praha)

2000/01

A4a – třídní učitelka BLANKA CÍSAŘOVÁ

maturanti: Eva Cónová (Rakovník), Jana Čeledová (Sejcká Lhota, okr Příbram), Daniel Dostalík (Nýrsko), Markéta Frostová (Děčín), Vladimír Kopáček (Praha), Marian Kubáček (Vamberk), Petr Lukavský (Praha), Martin Páv (Praha), Lukáš Vondráček (Sedlčany)

A4b – třídní učitelka JANA SOBOTKOVÁ

maturanti: Jana Cvachová (Rudná u Prahy), Kateřina Demeterová (Praha), Jitka Dosoudilová (Praha), Barbara Doudová (Praha), Jakub Kálal (Praha), Karel Kolář (Strakonice), Štěpán Viktora (Praha)

2001/02

A4a – třídní učitelka JANA SOBOTKOVÁ

maturanti: Kateřina Bohunická (Davle), Milan Demeter (Praha), Jan Jung (Holýšov), Zuzana Mádlová (Kladky), Lucie Marešová (Praha), Jiří Říha (Pardubice), Alena Skřontová (Praha), Marek Smolík (Praha), Václav Stropnický (Písek), Michal Šimůnek (Most), Vlastimil Toman (Praha)

A4b – třídní učitelka LIBUŠE BERANOVÁ

Hana Fiřtová (Praha), Lukáš Křivánek (Praha), Hien Le Thi Thu (Praha), Boris Polášek (Praha), Zdeňka Rampírová (Šebířov), Miroslava Richtáriková (Plzeň), Pavel Širl (Praha), Martin Tarčinec (Kryry), Milan Včelák (Blovce), Ondřej Vokoun (Praha)

2002/03

A4 – třídní učitelka MIROSLAVA WAGNEROVÁ

maturanti: Petr Englich (Most), Pavol Janto (Praha), Monika Jedličková (Teplice), Michaela Kabelová (Nová Role), Tereza Najšelová (Praha), Kateřina Průšová (Liptáň, okr Bruntál), Radek Telvák (Praha)

seznam absolventů - SŠ ekonomická

2003/04

A4 – třídní učitelka MIROSLAVA KUČEROVÁ

maturanti: Michal Borek (Teplice), Lukáš Černý (Jablonec nad Nisou), Hana Gabrišková (Tachov), Luboš Chlanda (Plíškovice, okr. Písek), Miroslav Pavlík (Kadaň), Tomáš Pek (Most), Jan Petržílek (Praha), Jitka Ševčíková (Praha), Klára Šubrová (Praha)

2004/05

A4 – třídní učitelka JITKA SMRŽOVÁ

maturanti: Luboš Dopita (Loket), Lucie Dvořáková (Praha), Kamil Fiala (Praha), Petra Konfrštová (Praha), Jindřiška Princová (Choustník, okr. Tábor), Lukáš Vlček (Praha), Jiří Zadražil (Nymburk)

GYMNÁZIUM PRO ZRAKOVĚ POSTIŽENÉ A STŘEDNÍ ODBORNÁ ŠKOLA PRO ZRAKOVĚ POSTIŽENÉ, PRAHA 5, RADLICKÁ 115

OBOR VZDĚLÁNÍ: OBCHODNÍ AKADEMIE

2005/06

A4 – třídní učitelka LIBUŠE BERANOVÁ

maturanti: Miloš Balej (Zaječov, okr. Berouna), Ondřej Galocz (Praha), Alena Helferová (Praha), Radka Hlaváčová (Praha), Leoš Chvojka (Hlinsko v Čechách), Jiřina Mašková (Praha), Kristýna Skálová (Benešov u Prahy), Kamil Szczerba (Praha), Jiří Šmolka (Česká Třebová), Irena Tancošová (Štětí), Michal Trantina (Praha)

OBCHODNÍ ŠKOLA PRO ZRAKOVĚ POSTIŽENOU MLÁDEŽ V PRAZE 5, RADLICKÁ 115

1993/94

O3 – třídní učitel IVAN ANTOV

absolventi: Jan Kuchna (Praha), Eva Odehnalová (Praha), Ondřej Pelcl (Litoměřice), Sabina Rogie (Praha), Pavol Sršeň (Selce, okr. Banská Bystrica), Lenka Svobodová (Dolní Maxov), Monika Vakešová (Tajanov, okr. Klatovy), Martina Višňanská (Brno)

1995/96

O3 – třídní učitelka MIROSLAVA KUČEROVÁ

absolventi: Jan Beneš (Praha), Jaroslav Morávek (Osek, okr. Teplice), Michal Novotný (Praha), Anděla Pešoutová (Praha), Barbora Seidlová (Kardašova Řečice), Eliška Maňáková (Praha), Hana Mužíčková (Praha)

1996/97

O3 – třídní učitelka JANA SOBOTKOVÁ

absolventi: Petr Hlaváč (Praha), Petr Korda (Praha), Vlasta Lencová (Volyně), Martin Páv (Praha), Jiří Šebor (Děčín), František Žána (Liberec)

1997/98

O3 – třídní učitelka JITKA SMRŽOVÁ

absolventi: Hana Fiřtová (Praha), Dana Hubálková (Letohrad), Jakub Hudeček (Praha), Jiří Löbl (Sedlčany), Boris Polášek (Praha), Radek Primák (Praha), Pavel Širl (Praha), Jaroslav Šrůt (Milevsko, okr. Písek), Martin Tarčinec (Kryry, okr. Louny), Žaneta Tuliová (Cheb), Veronika Turpišová (Jablonec nad Nisou)

seznam absolventů - SŠ ekonomická

1999/2000

O3 – třídní učitelka RŮŽENA KUBÁTOVÁ

absolventi: Daniel Hulínský (Teplice), Jan Říha (Olbramovice), Zdeňka Turková (Praha), Martin Váňa (Podlázky, okr. Mladá Boleslav), Lucie Vejdovská (Praha), Josef Veleba (Jindřichův Hradec), Tomáš Vondráček (Sedlčany), Josef Zeman (Praha)

2001/02

O3 – třídní učitelka LENKA DUBSKÁ

absolventi: Lucie Frömllová (Volary), Ondřej Galocz (Praha), Hana Jetelová (Praha), Ramon Kokni (Praha), Lucie Pazderová (Praha), Tomáš Škorpil (Praha), Adam Štěpánek (Praha), Petr Vaněk (Jablonec nad Nisou), Tomáš Vrchlavský (Cheb)

2002/03

O3 – třídní učitelka HANA LEJSKEOVÁ

absolventi: Klára Benešová (Turnov), Žaneta Dvořáková (Hořice v Podkrkonoší), Tomáš Hrma (Praha), Jan Říman (Horní Planá), David Šimek (Plzeň), Anna Vodáková (Praha)

2003/04

O3 – třídní učitel MICHAL MACHÁČ

absolventi: Nela Hrušková (Praha), Josef Kotál (Praha), Michal Míka (Praha), Milan Míka (Praha), Lucie Telváková (Praha), Viktorie Vrátilová (Praha), David Zapletal (Praha)

2004/05

O3 – třídní učitelka JANA SOBOTKOVÁ

Lucie Bibrlová (Praha), Veronika Borecká (Praha), Jana Božovská (Dolní Bukovsko), Drahomíra Čadilová (Velká Bukovina, okr. Děčín), Anna Filipčíková (Volary), Ondřej Houlík (Praha), Lukáš Hula (Jesenice), Michal Kout (Nové Sedlo, okr. Louny), Lucie Ledinská (Praha), Veronika Telváková (Praha), Jakub Weis (Říčany u Prahy)

Seznamy pracovníků a absolventů školy jsme sestavili z dostupných, většinou ručně psaných materiálů, mohou proto obsahovat nepřesnosti. Některé údaje se nám nepodařilo zjistit. Budeme rádi, pokud nám sdělíte své připomínky na adresu goa@goa.brailnet.cz.

Redakce

Zaměstnanci školy 2005/2006

Ředitel školy

IVAN ANTOV anglický jazyk,
konverzace v anglickém jazyce

Zástupkyně ředitele

LENKA BALEJOVÁ ekonomika, právní nauka

Pedagogický sbor

LIBUŠE BERANOVÁ německý jazyk, tělesná výchova
JANA BUŠKOVÁ biologie, chemie, základy přírodních věd
BLANKA CÍSAŘOVÁ obchodní korespondence,
technika administrativy,
písemná a elektronická komunikace
KLÁRA ELIÁŠKOVÁ český jazyk, občanská nauka
VLASTA HORADOVÁ německý jazyk
JANA HOZOVÁ matematika, právní nauka, statistika,
matematická cvičení
JAKUB JELÍNEK informatika a výpočetní technika,
aplikace počítačů
RŮŽENA KUBÁTOVÁ český jazyk, latina, estetická výchova
MIROSLAVA KUČEROVÁ český jazyk, obchodní korespondence,
písemná a elektronická komunikace
MICHAL MACHÁČ ekonomika, výpočetní technika,
účetnictví, bankovníctví a pojišťovnictví
PETRA PAĐOUROVÁ zeměpis, hospodářský zeměpis,
tělesná výchova
ZUZANA PETRŽÍLKOVÁ anglický jazyk, konverzace v anglickém
jazyce, občanská nauka
JITKA SMRŽOVÁ matematika, fyzika, zbožíznalství
JANA SOBOTKOVÁ český jazyk, francouzský jazyk, telefonní
předpisy, telemarketing, telefonní praxe,
telekomunikační zařízení
LIBUŠE ŠMEJKALOVÁ anglický jazyk
MIROSLAVA WAGNEROVÁ účetnictví, učební praxe, písemná a
elektronická komunikace, ekonomický blok
EVA ZICHOVÁ dějepis, základy společenských věd,
občanská nauka, společenskovední seminář
MARTIN ŽĐÁNSKÝ matematika, chemie, informační technologie,
informační a komunikační technologie,
hospodářské výpočty

Psycholog

ZBYNĚK GALVAS

Vedoucí vychovatelka

MAGDALENA PAVLŮSKOVÁ

Vychovatelé

JIŘÍ BRŮCKNER

MARIE KOUDELKOVÁ

VÁCLAVA KUČEROVÁ

BRANKA PETRÁČKOVÁ

VĚRA PROVAZNÍKOVÁ

MICHAL ŘEZKA

BOŽENA VYTLAČILOVÁ

Sociální pracovnice

ILONA CHUDÁRKOVÁ

Hospodářka

MARIE ŠKVÁROVÁ

Školník školy, internátu

JIŘÍ SOVÍČEK

••• ••• ••• •••

••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• •••

••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• •••

••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• •••

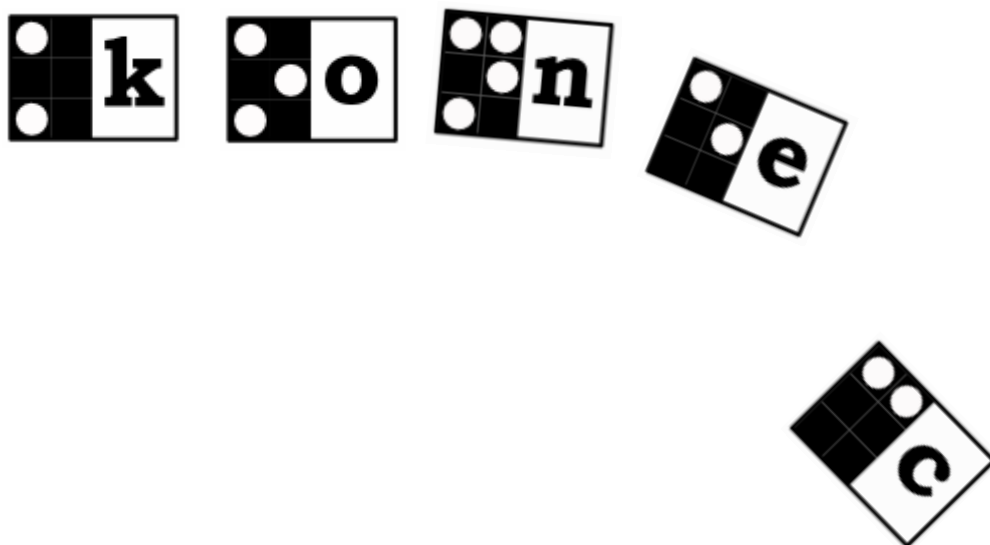
••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• •••

••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• ••• •••

Čas

Když přijde čas
tak každý z nás
opravdu každý
zmizí a navždy

Miroslav Michálek

Almanach 2006

© Gymnázium pro zrakově postižené a Střední odborná škola pro zrakově postižené, Praha 5, Radlická 115

fax: +420235521214, email: goa@goa.brailnet.cz, www: goa.brailnet.cz

Redakce: Jana Hozová, Martin Žďánský

Grafická úprava: Martin Žďánský

Korektury: Růžena Kubátová, Jana Sobotková, Miroslava Kučerová, Klára Eliášková

Autoři příspěvků: Ivan Antov, Libuše Beranová, Klára Eliášková, Jana Hozová, Růžena Kubátová, Petra Paďourová, Eva Zichová

Vydalo Gymnázium pro zrakově postižené a Střední odborná škola pro zrakově postižené, Praha 5, Radlická 115

Vydání první

Praha 2006

Neprodejné